

POŘÁDEK KNIH NOVÉHO ZÁKONA.

Kap.	Str.	Kap.	Str.
Evangelium S. Matouše	28	Druhá epíst. S. Pavla k Tessa-	3
Evangelium S. Marka	16	lonicenským	213
Evangelium S. Lukáše	24	První epíst. S. Pavla k Timo-	6
Evangelium S. Jana	21	teovi	214
Skutkové S. Apoštoůlů	28	Druhá epíst. S. Pavla k Timo-	4
Epístola S. Pavla k Římanům	16	teovi	219
První epístola S. Pavla k Ko-	16	Epístola S. Pavla k Titovi	3
rintským	169	Epístola S. Pavla k Filemo-	232
Druhá epístola S. Pavla k Ko-	13	novi	228
rintským	183	Epístola S. Pavla k Židům	13
Epístola S. Pavla k Galatským	6	Epístola S. Jakuba	224
Epístola S. Pavla k Efeským	6	První epístola S. Petra	5
Epístola S. Pavla k Filipen-	6	Druhá epístola S. Petra	5
ským	4	První epístola S. Jana	239
Epístola S. Pavla k Kolossen-	4	Druhá epístola S. Jana	246
ským	202	Druhá epístola S. Jana	246
První epíst. S. Pavla k Tessa-	4	Třetí epístola S. Jana	1
lonicenským	206	Epístola S. Judy	251
	5	Zjevení S. Jana	253

EVANGELIUM

PODLÉ

(SEPSÁNÍ S.) MATOUŠE.

KAPITOLA 1.

Předkové Krista Pána z strany těla, 18. a způsob početi i narození jeho.

Kniha * rodu Ježíše Krista o synu Davidova, ** syna Abrahamova. *Luk. 3, 23 násl. oI Sam. 7, 12. R. 1, 3. ** I M. 12, 3.

2. Abraham zplodil * Izáka. Izák pak zplodil o Jakoba. Jakob ** zplodil Judu a bratři jeho. * I M. 21, 2, 8. ok. 25, 26. ** K. 23, 95. Luk. 3, 34.

3. Judas pak * zplodil Faresa a Zaru z Tamar Fares pak o zplodil Ezroma. Ezrom ** zplodil Arama. * I M. 38, 29, 30. ok. 4, 18. ** K. 4, 19.

4. Aram pak * zplodil Aminadaba. Aminadab pak o zplodil Názona. Nazon zplodil Salmona. * I Par. 2, 10. ok. 4, 30.

5. Salmon * zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil o Obéda z Rut. Obéd pak ** zplodil Jesse. * Rut. 4, 21. I Par. 2, 11. ** K. 4, 22.

6. Jesse * zplodil Davida krále. David pak král o zplodil Salomouna, z té, kteráž byla Uriášova. * I Sam. 17, 12. oI Sam. 13, 24.

7. Salomoun * zplodil Roboáma. Roboám o zplodil Abiáš. Abiáš zplodil Azu. * I Král. 11, 43. ok. 14, 31.

8. Aza * zplodil Jozafata. Jozafat zplodil o Joráma. Jorám ** zplodil Ozíáš. * I Král. 15, 24. ok. 22, 51. ** I Král. 8, 24.

9. Ozíáš pak * zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. O Achas zplodil Ezechiáš. * I Král. 15, 7. ok. 16, 30.

10. Ezechiáš pak * zplodil Manasses. A Manasses zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáš. * I Král. 20, 21.

11. Joziáš pak * zplodil Jekoniáš a bratři jeho v zajetí Babilonském. * I Par. 36, 1, 4, 8.

12. A po zajetí Babilonském Jekoniáš zplodil * Salatiela. Salatiel pak zplodil o Zorobábele. * I Par. 3, 17. o Eadr. 9, 2.

13. A Zorobábel * zplodil Abiud. Abiud pak zplodil Eliakima. Eliakim zplodil Azora. * I Par. 3, 18. Sádoch potom zplodil Sádocha. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. 15. Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jakoba. 16. Jakob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se * JEŽÍŠ, kterýž slove Kristus. * K. 27, 17, 22.

17. A tak všech rodů od Abrahamu až do Davida bylo rodů čtrnácte, a od Davida až do zajetí Babilonského rodů čtrnácte, a od zajetí Babilonského až do Krista rodů čtrnácte.

18. Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka * jeho Maria zasnoubena byla Jozefovi, prvě než se sešli, nalezena jest o těhotná z Ducha svatého. * Luk. 1, 27, 34; 2, 5. o Luk. 1, 35.

19. Ale Jozef muž její spravdivivý isa, a nechťev jí v * lehkost uvéstí, chtěl jí tajně propustiti. * I M. 5, 12 násl.

20. Když pak on o tom přemýšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marii manželky své; nebo což v ní jest počato, z * Ducha svatého jest. * Luk. 1, 35.

21. Porodit * pak syna, a nazvěš jméno jeho Ježíš; onť zajisté vysvobodí lid svůj od o hříchů jejich. * Luk. 1, 31. ok. 4, 12.

22. Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědino bylo ode Pána skrze proroka. * Iza. 7, 14.

23. Aj, panna těhotná bude, a porodí Emmanuel, kteréž se vykládá: S námi Bůh. * Iza. 8, 10.

- neboť se přiblížilo království nebeské. *k.3.2. Mark.1.15. Sk.2.38.
18. A chodě Ježíš podle moře Galilejského, uzel dva bratry, Simona, kterýž slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí si do moře, (nebo byli rybáři.) *Mark.1.16.18. Luk.5.2.
19. I dí jim: Podte * za mnou, a učiním vás rybáře lidí. *Mark.1.17.
20. A oni hned * opustivše síti, šli za ním. *k.19.27.
21. A poodešel odtud, uzel jiné dva bratry, * Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, na loď s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí síti své. I povolal jich. *Mark.1.19. Luk.5.10.
22. A oni hned opustivše loď a otec svého, šli za ním.
23. I * procházel Ježíš všecku Galilei, uče v shromážděných jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.
24. A rozešla se o něm pověst po vsi Syrii. I vodili k němu všechny nemocné, rozličnými neduhy a trápeními obklíčené, i sládebníky, i náměstíčníky, i sláskem poražené, a uzdravoval je. *Mark.6.55.56.
25. I šli za ním * zástupové mnozí z Galileje a z Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zardžání. *Mark.3.7. Luk.6.17.

KAPITOLA 5.

Kdo jsou blahoslaveni a proč. 18. Služebník církve povinnost. 17. Vyzvěte-li zákona.

- Vida pak Ježíš * zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. *k.20.
2. I otevřev ústa svá, učil je, řka: 3. Blahoslaveni * chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské. *Luk.6.20. Ř.3.23. Mat.5.1.
4. Blahoslaveni * lkalci, nebo oni potěšeni budou. *z.196.5. I.6.12.
5. Blahoslaveni * tiší, nebo oni děditelství obdrží na zemi. *k.11.29. Oz.37.11. Iz.60.21.
6. Blahoslaveni, kteříž * lačnéni a žízňní spravedlností, nebo oni o nasyceni budou. *Luk.1.53. k.6.21.
7. Blahoslaveni * milosrdní, nebo oni milosrdenství důdoud. *Př.6.1.21.
8. Blahoslaveni * čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou. *z.15.2.

- svému: Rácha, * o, povinen bude před radou stát; a kdož by řekl: Blázně, musí * pekelný ohen trpěti. *z.148.2. O.11. M.18.21.22. W.1. Jan.3.15.
23. Protož * obtovál-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomnul, že bratr tvůj má něco proti tobě. *Mark.11.25.
24. Nechěž tu daru svého před se bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj.
25. Vejdí * v dobroh vůli s protivkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, aby snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníkovi, a byl bys uvřzen do žaláře. *k.14.14.18.35. Luk.12.58. Eze.4.26.
26. Amen * pravím tobě: Nevjedeš odtud, dokudž i posledního halře nenavrátiš. *k.18.34.
27. Slyšeli jste, že * říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. *11. M.20.14.
28. Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by * pohledl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém. *z.6.0.31.1.2.119.37.
29. Jestliže pak * oko tvé pravě horší té, vylup je a vrz od sebe; neboť jest užitečnejší tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvřzeno bylo do ohně celého. *k.16.9. Mark.9.48.47.
30. A pakli ruka tvá pravá horší té, utni jí a vrz od sebe; nebo užitečnejší jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všechno tělo tvé uvřzeno bylo do pekelného ohně.
31. Tež řeceno * jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby ji dal listek rozloučení. *k.19.7.9. V. M.24.1.
32. Jáť pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny zcizoložstva, uvodí jí v zcizoložstvo, a kdož provede ji v zcizoložstvo, zcizoloží.
33. Opět slyšeli jste, že * říkáno bylo starým: Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu * přísahy své. *11. M.20.7.
34. Ale jáť pravím vám: * Abyste nepřisahali všelijak, ani skrze nebo, nebo * trůn * Boží jest; *k.29.16. Jak.5.12. Oz.6.6.1.
35. Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrze Jeruzalém, nebo místo velikého * toho krátě jest. *z.49.3.
36. Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemužes jednoho vlásku učiniti bílého aneb černého.
37. Ale * buď řeč vaše: Jistě,

o jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od zlého jest. *k.5.12. Oz.11. Kor.1.17.

38. Slyšeli jste, že * říkáno bylo: Oko za oko, a zub za zub. *11. M.21.24.
39. Jáť pak pravím vám: Abyste neodpírali * zlému. Ale o udeř-li tě kdo v pravé lice tvé, nasaď jemu i druhého.
40. A tomu, kdož se s tebou * chce souditi a sukni tvou vzíti, nech mu i pláště. *Luk.6.29. I. Kor.5.7.
41. A nuti-li by tě kdo * mlí jednu, jdi s ním dvě.
42. A * prosicimu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracuj se. *v. M.15.10. Luk.6.30.
43. Slyšeli jste, že * říkáno bylo: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítelě svého.
44. Ale jáť vám pravím: * Miluj te nepřítelě své, dobrořeče těm, kteříž vás proklínají, * o dobře činite nenávidícím vás, * a modlite se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví. *11. M.23.4. Oz.12.20. *11. M.23.34.

45. Abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích; nebo slunci svému veš vzdchoditi na dobrou i na zlé, a déšť dávat na spravedlivé i na nespravedlivé.

46. Nebo * milujete-li ty, kdož vás milují, jakou odplatu máte? Zdalž i publikáni těchto nečiní? *11. M.23.2. Oz.6.29.

47. A budete-li pozdravovati toliko bratři svých, což více činite? Však i publikáni to činí.

48. Budtež vy tedy * dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest. *Eze.4.18. Filip.3.12. O.11. M.11.44; 19.2.

KAPITOLA 6.

při almužně, * medlibě, * 16. psam, 19. psam, 25. a při pečování, jak se chorvati. Plně se varuje * almužny své nedávali před lidmi, proto: abyste viděti byli od nich, jinak nebudete míti odplaty u Otce svého, kterýž jest v nebesích. *k.28.5.

2. Protož když * dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokruční čini v školách a na ryncích, aby chválení byli od lidí. Amen pravím vám, maji odplatu svou. *k.19.8.

3. Ale ty když almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co činí pravice tvá.

4. Aby almužna tvá byla v skry-

49. Amen * pravím tobě: Nevjedeš odtud, dokudž i posledního halře nenavrátiš. *k.18.34.

50. Slyšeli jste, že * říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. *11. M.20.14.

51. Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by * pohledl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém. *z.6.0.31.1.2.119.37.

52. Jestliže pak * oko tvé pravě horší té, vylup je a vrz od sebe; neboť jest užitečnejší tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvřzeno bylo do ohně celého. *k.16.9. Mark.9.48.47.

53. A pakli ruka tvá pravá horší té, utni jí a vrz od sebe; nebo užitečnejší jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všechno tělo tvé uvřzeno bylo do pekelného ohně.

54. Tež řeceno * jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby ji dal listek rozloučení. *k.19.7.9. V. M.24.1.

55. Jáť pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny zcizoložstva, uvodí jí v zcizoložstvo, a kdož provede ji v zcizoložstvo, zcizoloží.

56. Opět slyšeli jste, že * říkáno bylo starým: Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu * přísahy své. *11. M.20.7.

57. Ale jáť pravím vám: * Abyste nepřisahali všelijak, ani skrze nebo, nebo * trůn * Boží jest; *k.29.16. Jak.5.12. Oz.6.6.1.

58. Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrze Jeruzalém, nebo místo velikého * toho krátě jest. *z.49.3.

59. Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemužes jednoho vlásku učiniti bílého aneb černého.

60. Ale * buď řeč vaše: Jistě,

ho, řka: *Chci, buď čist. A hned očistěno jest malomocenství jeho.

4. I di jemu Ježíš: *Vizíš, abys žádnému nepravil. Ale jdi, ukáž se knězi, a obětuj dar ten, kterýž prikázal Mojiš, na svědectví jim.

5. A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, přistoupil k němu *setník prose ho.

6. A řka: Pane, služebníků můj leží doma šlakem poražený, velmi se trápě.

7. I di jemu Ježíš: Já přijdu a uzdravim ho.

8. A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsemť *hoden, abys všel pod sítěchu mou, ale toliko řci slovo, a uzdraven bude služebníků můj.

9. Nebo i já jsem člověk pod moci, maje pod sebou zoldnéte, a dim-li tomu: Jdi, tedy jde, a jinému: Přid, a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učiní.

10. To uslyšev Ježíš, podivil se, a joubcím za sebou řekl: Amen pravim vám, ani v Izraeli tak veliké víry jsem nenalezl.

11. Pravim pak vám, žeť přijdou a stoliti budou s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem v království nebeském.

12. Ale synové království vyvrženi budou o *temnotě zevnitř nich. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

13. I řekl Ježíš setníkovi: Jdi, a jakž uvěřil, staň se tobě. I uzdraven jest služebník jeho v tu hodinu.

14. A *přišed Ježíš do domu Petрова, uzřel svegruši jeho, ana leží, a má zimnici.

15. I *dotekl se ruky její, a přestala jí zimnice. I vstala a pohovořala jim.

16. A když byl *večer, přivedli k němu mnohé, kteříž dábelsví měli, a on vymítal duchy slovem, a o všechny, kteříž se zle měli, uzdravil.

17. Aby se naplnilo povědění skrze Izaiše *proroka, řkouce: ho. Onť vzal na se mdloby naše, a neduby nesl.

18. Vida pak Ježíš zástup mnohých okolo sebe, kázal přepřávit se na druhou stranu.

19. A *přistoupiv jeden zákoník, řekl jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš.

20. I di mu Ježíš: Lišky doupata mají, a plectvo nebeské hnízda, ale Syn člověka *nemá, kde by hlavu sklonil.

21. Jiný *pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust mi prvé odjiti a pochovat otce mého.

22. Ale Ježíš řekl jemu: *Pod za mnou, a nech ať o mrtví pochovávají mrtvé své.

23. A když vstoupil na loď, vstoupili za ním i učedníci jeho.

24. A aj, *bouře veliká stala se na moři, tak že vlny přikrývaly loď. On pak spal.

25. A přistoupivše učedníci jeho, zbudili *jej, řkouce: Pane, o zachovej nás, hynemeť.

26. I di jim: Proč se bojíte, *o malé víry? Tehdy vstav, o přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké.

27. Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají?

28. A když se přepřávil na druhou stranu do krajiny Gerzengských, pošli se s ním dva dábelsví z hrubů vyšli, ukrutní náramně, tak že žádný nemoohl tou cestou choditi.

29. A aj, volali, řkouce: Co je nám po tobě, *Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápit nás.

30. A bylo *opodál od nich stádo veliké veprů, pasoucích se.

31. Dáblově pak prosili ho, řkouce: Jestliže nás vymítáš, dopustíš nám vjiti do toho stáda veprů.

32. I řekl jim: Jděte. *A oni vsedše, vešli do stáda těch veprů. A aj, ana se prudce všecko stádo těch veprů s vrchu dolů do moře, i zionuli v vodách.

33. Pastýři pak utekli. *Přišedše do města, vypravovali to všecko, i o těch dábelsvích.

34. A aj, všecko město vyšlo v cestu *Ježíšovi, a uzřevše *ho, prosili, aby šel z končin jejich.

KAPITOLA 9.

Křtisané uzdravil šlakovitého, 9. povolal Antonše, 14. odpověděl o postu, 20. ženu uzdravil, 28. dceru kněžice vzkřísil, 27. slepým znak navrátil, 32. dábelsví vyhnal, 35. nad rozptýlenými líbostmi mluvil.

A vstoupiv *na loď přepřávil se, a přišel do města svého.

2. A aj, *přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A oviděl Ježíš viru jejich, di šlakem poraženému: Doufej, synu, *odpuštění jsou tobě hříškové tvoji.

3. A aj, někteří z zákoníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá. 4. A viděv Ježíš *myslění jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích svých?

5. Nebo co jest snáže říci: Odpuštění jsou tobě hříškové, čli říci: Vstaň *a chod?

6. Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštíti hříchy, tehdy di šlakem poraženému: Vstana, vezmi na sebe lože své, a jdi do domu svého.

7. Tedy vstav, odšel do domu svého. 8. A vidouce to zástupové, *divili se a vtebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem.

9. A jda *odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I di mu: Pod *za mnou. I vstav, šel za ním.

10. Stalo se pak, když seděl Ježíš za stolem v domě, a aj, mnozí z celni a hříšníci přišedše, stouvali s Ježíšem a s učedníky jeho.

11. A vidouce to farizeové, řekli učedníkům jeho: Proč s celny-mi a hříšníky jsi mistr váš?

12. Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebujít *zdravi lékařů, ale nemocní.

13. Jdouce pak, učte se, co jest to: Milosrdenství *chci a ne o-běti. Nebo nepřišel o jsem volati spravědivých, ale hříšných **ku pokání.

14. Tehdy *přistoupil k němu učedníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostí?

15. I řekl jim Ježíš: Zdálijž moudrově ženichovi rmočiti se, dokudví *s nimi jest ženich? O Ale přijdou dnové, když bude od nich odjat ženich, a tehdy se budou postiti.

16. Žádný zajiště nepřisívá záplaty sukna nového k rouchu odtrhému; nebo ta záplata jeho větší by díra od roucha, a větší by díra byla.

17. Aníž lejí vína nového do nádob starých; sic jinaak rozpuknou se sudové, a vino se vyteje, a sudové se zkazi. Ale vino nové lejí do nových nádob, a býva obě zachováno.

18. A když *on to k nim mluvil, aj, kníže přistoupivši, klanělo se jemu, řkuc: Dcera má nyní umřela. Ale pod, vlož na mí ruku svou, a buďet živa.

19. A vstav Ježíš, šel za ním. i učedníci jeho. 20. (A aj *žena, kteráž nemoci svou trápěna býva ode dvanácti let, přistoupivši po zadu, dotkla se podolka roucha jeho.

21. Nebo řekla sama v sobě: Jdu, uzdravena budu. 22. Ježíš pak obrátiv se, a uzřev ji, řekl: *Doufej, dceru, vira o tvá té uzdravila. I ozdravěla ta žena té chvíle.)

23. Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev trubace i zástup hlučelí, 24. Řekl jim: Odejďtež. *nebo neumřela dábelska, ale spi. I opusťte se jemu.

25. A když byl vyhnán zástup, 26. A *roznesla se pověst ta po vši té zemi. 27. A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva *slepi, volajice a řkouce: Smluj se nad námi, Synu Davidův.

28. A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepi. I di jim Ježíš: Věřte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane. 29. Tedy dotekl se oči jejich, řka: Podlé *víry vaší stan se vám.

30. I otevřiny jsou oči jejich. Zapovədəl *jim pak tuze Ježíš, řka: Viztež, ať nížádný nezví, 31. Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vši té zemi.

32. A když oni vycházeli, *aj, přivedli mu člověka němého, majícího dábelsví.

33. A když vyvrženo bylo dábelsví, mluvil němý. I divili se zástupové, řkouce: Ze nikdy nic nebylo vidáno takového v Izraeli. 34. Farizeové pak pravili: *Mocí knížete dábelského vymítá dábly.

35. I *obcházel Ježíš všecka

města i městečka učé v školách jejich a každé evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.

36. A když * hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako o ovce, nemající pastýře.

37. Tehdy * řekl učedníkům svým: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo.

38. Protož proste Pána žně, ať vypudí dělníky * na žně o svou.

KAPITOLA 10.

Poslání dvanácti k kázání 8. i dvě číselní, 9. Zpráva, jak by se při tom, 16. sviděl v odpočinku přícházejících mší měli.

A svolav * dvanáct učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i veliký neduh.

2. Dvanácti pak apostoľů jména jsou tato: První * Šimon, kterýchž si Jákub Zebedeův a Jan bratr jeho, Filip a Bartoloměj, Tomáš * a Matouš, kterýchž býval celný, Jakub Alfejev a Lebbeus, přijim Tadeus, * Simon Kananitřský, a * Jidáš Iškariotřský, kterýchž i zradil ho.

5. Těchto dvanáct poslal Ježiš, píkazuje jim, řka: Na cestu po- hanu nechoďte, a do města Samariťanských nevházejte.

6. Ale raději * jděte k ovce zahynulým z domu Izraelského.

7. Jdouce pak, kažete, řkouce: * Ze se přiblížilo království nebeské.

8. Nemocné uzdravujte, malomocné čisťte, mrtvé křestě, dčábelství vymítejte; * darmo jste vzali, darmo dejte.

9. Neberte s sebou zláta, ani stříbra, ani peněz do opasků svých,

10. Ani * mošny na cestu, ani dvou sukni, ani obuvi; ani hůlky; o hodent' jest zajisté dělník pokrmu svého.

11. A do kteréhožkoli * města neb městečka vešli byste, vze-

ptejte se, kdo by v něm hodný byl, a tu pobuďte, až i vyjděte.

12. A vcházejíce * do domu, pozdravte ho.

13. A jestliže bude dům ten hodný; pokoj váš přijdiz' naň; pakli by nebyl hodný, pokoj váš navrátiz' se k vám.

14. A kdožkoli * nepřijal by vás, a neuposlechl by řeči vašich, vyjdouce ven z domu neb z města toho, vyrazte prach z noh svých.

15. Amen * pravím vám: Lehečij bude zemi Sodomských a Gomorřských v den soudný nežli městu tomu.

16. Aj, já * posílám vás jako ovce mezi vlky; protož o budte opatrní jako hadové, a * sprostni jako holubice.

17. Vystřihujte se pak lidi; neboť vás vyvádějí * budou do sněmu, a v shromážděních svých budou vás bicovati.

18. Ano i * před vládky a před krále vedeni budete pro mne, c na svědectví proti nim, i národům.

19. Když * pak vás vydadí, nebuďte pečliví, kterak aneb co byste mluvili; dánou bude zajisté vám v tu hodinu, co budete mti mluvití.

20. Nebo * ne vy jste, kteříž mluvíte, ale Duch Otce vašeho, kterýž mluví o v vás.

21. Vyďad' * pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanouť dítky proti rodičům, a zmurdují je.

22. A budete * v nenávisti všech- ním pro jméno mé, ale kdož se- trvá až o do konce, tenť spasen bude.

23. Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecete do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezhodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka.

24. Nenif * učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého.

25. Dostif jest učedníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Ponevadž * hospodářé Belzebubem nazývají, čím pak více domácí jeho?

26. Protož * nebojte se jich; ne-

bo není nic o skrytého, což by nemělo býti zjeveno, ani tajného, ješto by nemělo zveďeno býti.

27. Což vám pravím ve tmách, slyšite, hlaseje na domích.

28. A nebojte * se těch, kteříž morduji tělo, ale duše nemohou zamordovati; než raději se bojte toho, kterýž může i duši i tělo zatratiti v pekelném ohni.

29. Zdaliz' nebyvají * prodáváni dva vrabečkové za penizek? A však jeden z nich nepadá na zem bez Otce vašeho.

30. Vaši pak i * vlasové na hlavě všickni sečteni jsou.

31. Protož nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabců.

32. Kdožkoli tedy * vyzná mne před lidmi, vyznámi i já jej před Otcem svým, kterýž jest v nebesích.

33. Kdož by pak mne * zapřel před lidmi, zapřimí ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích.

34. Nedomnívejte se, že * bych přišel pokoj dáti na zemi. Ne přišel jsem, abych pokoj uvedl, ale meč.

35. Přišel jsem zajistě, abych rozdělil člověka proti oci jeho, a dceru proti matce její, a ne-

36. A neptájeť člověka * domáči jeho.

37. Kdo miluje * otce neb matku více nežli mne, nenif mne hoděn; a kdož miluje syna neb doceru více nežli mne, nenif mne hoděn.

38. A kdož * nebeře kříže svého a nenásleduje mne, nenif mne hoděn.

39. Kdo * nalezne duši svou, ztratit' ji; a kdo by ztratil duši svou pro mne, nalezneť ji.

40. Kdo vás * přijímá, mne přijímá; a kdo mne nepřijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal.

41. Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a kdož přijímá spravedlivě- ho ve jménu spravedlivého, od- platu * spravedlivého vezme.

42. A kdož by koli dal jednemu vodý studené k nápoji ve jménu učedníka, zajistě pravím vám, neztratit' odplati své.

2. Jan pak * uslyšev v vězení o skutcích Kristových, poslav dva učedníků svých,

3. Rekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýchž přijíti má, čli jiného čekati máme?

4. I odpovídaje Ježiš, řekl jim: Jdouce, zveštujtež Janovi, co slyšite a vidíte.

5. Slepi * vidí a kulhaví chodí, malomocní se čisťí, a hluchí slyší, mrtví z mrtvých vstávají, a o chudým evangelium se zveštuje.

6. A blahoslavený * jest, kdož se nehorší na mně.

7. A když * oni odešli, počal Ježiš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poust' viděti? Trit- nu-li větrem se klátící? Lidé? Člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž se měkkým rou- chem odívají, v domích králov- ských jsou.

9. Aneb co jste vyšli * viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka.

10. Tento jest zajistě o němž psáno: Aj, * já posílám anděla svého před tvář tvou, kterýž připraví cestu tvou před sebou.

11. Amen * pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest nejmenší v království nebeském, jestif větší nežli on.

12. Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí a ti, kteříž násilí čini, uchvacují je.

13. Nebo všickni proroci i ten zákon až do Jana prorokovali.

14. A chcete-li přijiti, * onť jest Eliáš, kterýž přijiti měl.

- věka toho horší nežli první. Takť se stane i tomuto zlému pokolení.
*Zi. 8, 4; 10, 26. I Petr. 2, 20.
46. A když on ještě mluvil k zástupům, a j. matka a bratři jeho stáli vně, žádající s ním promluvit.
47. I řekl jemu jeden: A j. matka tvá i bratři tvoji stojí vně, chtějí s tebou mluvit. *Mark. 3, 31.
48. On pak odpovídá, řekl tomu, kterýž jemu pověděl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratři moji?
49. A vztáhna ruku svou na učedníky své, řekl: A j. matka má i bratři moji.
50. Nebo kdož by kóli činil * vůli Otce mého nebeského, ten jest o bratr můj i sestra má, i matka má. *k. 7, 21. Jan. 6, 40. I Tes. 4, 3. *Luk. 8, 31. Jan. 15, 14.

KAPITOLA 13.

Křístus Pán z lodí sedmero podobenství předložil, 54, a že prorok v své vísadě není vzácný, osvědčil.

- A v ten * den vyšel Ježíš z domu, sedl podlé moře. *Mark. 4, 1.
2. I sešil se k němu zástupové mnozí, tak že vstoupil na loď, seděl. všecken pak zástup stál na břehu.
3. I mluvil * jim mnoho v podobenstvích, řka: A j. o vyšel rozsevac, aby rozšíval.
*Mark. 4, 2. Luk. 8, 4. o zach. 6, 12.
4. A když on rozšíval, některá padla podlé cest, a přiletěli ptáčci, i šobali je.
5. Jiná pak padla na místa skalnatá, kdež * neměla mnoho země; a rychle vzešla, proto že neměla hlubokosti země. *Luk. 8, 5.
6. Ale když slunce vzešlo, vyhořela, a proto že neměla kofene, uschla.
7. Jiná pak padla do trní; i zrostlo trní, a udušilo je.
8. A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třidcátý.
9. Kdo má uši * k slyšení, slyš.
*k. 11, 15. Mark. 7, 18.
10. Tedy * přistoupivše učedníci, řekl jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš?
*Mark. 4, 10. Luk. 8, 9.
11. On pak odpovédáv, řekl jim: Proto že * vám dáno jest znáti tajemství království nebeského, ale jim není dáno. *k. 11, 25; 16, 17.

12. Nebo kdož * má, dáno bude jemu, a rozhojní se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato. *k. 23, 29. Luk. 8, 18.
13. Protoť v podobenstvích mluvil jim, že víduce, nevidí, a slyšící, neslyší, ani rozumějí.
14. A plní se na nich * pro-roctví Izaiáše, řkouc: Slyšéním a slyšeti budete, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, a nepoznáte. *Iz. 6, 9, 10. Luk. 8, 10. ř. 11, 18.
15. Nebo ztlučeno srdce lidu loho, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby někdy neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuztrávil.
16. Ale oči vaše * bianosiavené, že vidí, i uši vaše, že slyší. *k. 16, 17.
17. Amen zajisté pravím vám, že mnozí * proroci a spravedliví žádali viděti to, co vidíte, ale neviděli, a slyšeti to, což slyšíte, ale neslyšeli.
18. Vy tedy * slyšte podobenství rozsevače. *Mark. 4, 14. Luk. 8, 11.
19. Každý, kdož slyší slovo o tom království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsato v srdce jeho. To jest ten, kterýž podlé cesty vsát jest.
20. V skalnatou pak zemi vsatý jest ten, kterýž slyší slovo, a hned je * s radostí přijímá. *Iz. 58, 2. Jan. 5, 38.
21. Než * nemá v sobě kofene, ale jest časný, a když přichází ssouzení neb protivenství pro sívo, hned se hoří. *Přez. 3, 17, 18.
22. Mezi * trní pak vsatý jest ten, kterýž slyší slovo, o ale pečování tohoto světa a * oklamání zboží udušuje slovo, i bývá bez užtku. *1. Pet. 2, 9. *Mat. 19, 29.
23. V dobrou pak zemi vsatý ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, totiž kterýž užitek nese. Neseť * pak někdo stý, a jiný šedesátý, jiný pak třidcátý. *I. M. 26, 12.
24. Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské člověku, rozsívajícímu dobré semeno na poli svém.
25. Když pak lidé zesnuli, přišel nepřítel jeho, a nasál koutkole mezi pšenici, a osěl.
26. A když zrosila bylina a užitek přinesla, tedv ukázal se i koutkol.

- své, i vyberouť z království jeho vsecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, *k. 24, 31.
42. A uvrhouť je do peci ohniví. Tamť bude * pláč a škřípení zubů. *k. 8, 12. Luk. 13, 28.
43. A tehďáť * spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš. *Dan. 12, 3. I Kor. 15, 41.
44. Opět podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí naplněn jsa pro ně, odchází a * prodává všecko, což má, a koupí pole to. *k. 16, 24. Říp. 3, 7.
45. Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu pěkných perel.
46. Když když nalezl jednu vel-mi drahou perlu, odšel, prodal všecko, což měl, a koupil ji.
47. Opět podobno jest království nebeské vrší puštěné do moře, a ze všelikého plodu shromažďující.
48. Kteroužto, když naplněna byla, vyžáhše na břeh a sedlice, vybrali, což dobrého bylo, do nádob, a což bylo zlého, přeč zamítali.
49. Takť bude při skálení světa. Vyjdou * andělé, a oddělí zlé z prostředku spravedlivých. *k. 25, 28.
50. A uvrhou je do peci ohniví. Tamť bude pláč a škřípení zubů.
51. Di jim Ježíš: Srozuměli-li jste tomuto všemu? Řekl jemu: I ovšem, Pane.
52. On pak řekl jim: Protož každý učitel umělý v království nebeském podobný jest člověku * hospodáři, kterýž vynášiz pokladu svého nové i staré věci. *Přev. 8, 17, 18.
53. I stalo se, když * dokonal Ježíš podobenství ta, bral se odtud. *Luk. 4, 16.
54. A přišed do vlasti své, učil je v škole jejich, tak že se velmi divili, a řikali: Odkud má tento moudrost tuto a moc?
55. Zdalíž tento není * syn tesařiv? Zdalíž matka jeho neslove Maria, a o bratři jeho Jakub a Jozes a Simon a Judas? *Mark. 6, 3. *Mat. 13, 46.
56. A sestry jeho zdalíž všecky u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci?
57. I * zhoršili se na něm. Ježíš pak řekl jim: Nemíť prorok beze cti, než v své vlasti a v domě svém. *k. 11, 6. *Mark. 6, 4. Luk. 4, 24. Jan. 4, 44.
58. I * neúčínil tu mnoho divů pro nevěru o jejich. *Mark. 6, 5. *Mat. 17, 30.

41. Pošle Syn člověka * anděly

KAPITOLA 14.

Hérodes cizoložník Jana šel. 14. Pán pět chleby pět tisíc lidí nasýtl, 25. po moři chodil, 35. moc Božáken při uzdravení mnohých prokázal.

V tom čase uslyšel Heródes čtvrták pověst o Ježíšovi.

2. I řekl služebníků svým: To jest Jan Křtítel. Onť jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho.

3. Nebo jav * Heródes Jana, správil jej byl a dal do žaláře, avšak Herodiada manželku Filipa bratra svého. *Mark.6,17. Luk.9,19,20.

4. Nebo byl řekl jemu Jan: * Ne-slouží tobě mlti ji. *III.M.18,16.

5. A chtěl zabíti jej, bál se * li-du; nebo za proroka jej měli. *k.91,20. Luk.20,6.

6. Když pak slaven byl * den naro-zení Heródesova, tancovala dcera Herodiady u prostřed, i zalíbila se Heródesovi. *I.M.40,20. O.k.7,5.

7. Pročež s přísahou * zastíbil jí dá-ti, zač by ho jen požádala. *Ister.5,6.

8. A ona jsuci prvé navedena od matere své, rekla: Dej mi zde na mise hlavu Jana Křtitele.

9. I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kteříž spolu s ním stoli, rozkázal dáti.

10. A poslav kata, sfal Jana v žaláři.

11. I přinesena jest hlava jeho na mise, a dána té děvčece. I nesla materi své.

12. A * přišedše učedníci jeho, vzali tělo a pochovali je; a sedše, pověděli Ježíšovi. *Mark.6,29,30.

13. To * uslyšev Ježíš, plavil se odtud na loděce na místo pusté soukromí. Což uslyševše zástupo-vé, šli za ním pěšky z měst. *Mark.6,91,92. Luk.9,10. Jan.6,2.

14. A * výsed Ježíš, uzřel zástup mnohý. I o slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocné jejich. *Jan.6,5. Mat.9,9.

15. A když bylo k večerou, přistoupil k němu učedníci jeho, řkouce: Pustě jest místo toto, a čas již pominul. Propusť zástupy, ať jdouce do městec, nakoupí sobě pokrmů.

16. Ježíš pak řekl jim: Nemí jim potřeby odcházeti, dejte vy jim jísti.

17. A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě.

18. On pak dí jim: Přimešťez mi je sem.

19. A rozkázav zástupu posaditi se na trávé, a vzav těch * pět chle-bů a dvě rybě, vzhled v nebe,

o požehnal, a lámaje, dával učed-níkům ty chleby a učedníci zá-stupům. *k.15,98. Mark.6,41. *Mat.9,9,38.

20. I jedli * všickni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo drobtů, dvanácte košů plných. *Mark.6,43.

21. Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo pěti tisíc mužů, kromě žen a dětí.

22. A ihned * přinutil Ježíš učed-níky své, aby vstoupili na lodi a předešli jej na druhou stranu, do-kudž by nepropustil zástupů. *Mark.6,45.

23. A propustiv zástupy, * vstou-pil na horu soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam. *Luk.6,12.

24. Lodi pak již byla u prostřed moře, zmltající se vlnami, nebo byl vítr odporný.

25. Při čtvrtém pak bědění nočním bral se k nim Ježíš, jda po moři.

26. A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, zlekali se, řkouce: * Obluda jest. A strachem křičeli.

27. Ale ihned Ježíš promluvil k nim, řka: Doutejtež, jť jsem, ne-bojte se.

28. I odpověděv jemu Petr, řekl: Pane, jestliže jsi ty, rozkaž mi k sobě přijíti po vodě.

29. On pak řekl: Poď. A vystou-piv Petr z lodí, šel po vodě, aby přišel k Ježíšovi.

30. Ale vida vítr tuhý, bál se. A počav tonouti, zkrkrl, řka: * Pane, pomoz mi.

31. A ihned Ježíš vztáh ruku, ujal jej a řekl jemu: Ó * malé víry, pročěžs pochyboval? *k.6,30; 8,26.

32. A jakž oni vstoupili na lodi, utišil se vítr.

33. Ti pak, kteříž na lodi byli, přistoupivše, klaněli se jemu, řkou-ce: Jistě Syn * Boží jsi. *k.16,16.

34. A * přepravivše se, přišli do země Genezaretské. *Mark.6,59.

35. A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vši té krajíně vůkol, a shromáždili k němu vše-cky neduživé.

36. A prosili ho, aby se aspoň * podolka roucha jeho dotkli. A kteřížkoli dotkli se, uzdraveni jsou. *k.9,21.

KAPITOLA 15.

Božích-li přikázání čili lidských nařize-ní více kteříž? 21. O ženě Kananejské, 23. o uzdravení mnohých 24. a o sedmi chleběch.

A v * tom přistoupí k Ježíšovi Je-ruzalemsťi zákonníci a farizeové, *Mark.7,1,5.

2. Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumy-vají rukou svých, když mají jísti chléb.

3. A on odpovídaje, řekl jim: Boží vy přestupujete přikázání Boží * přikázal Bůh, řka: Cti otce svého o i matku, a kdož by zlořečil otci neb materi, smrti at umře. *I.M.20,12. Eze.6,9. II.M.21,17.

5. Ale vy pravíte: * Kdož by koli řekl otci neb materi: Dar jest to, čímž by tobě ode mne pomozeno býti mohlo. A neutíli by otece svého neb matere své. *Přim.28,24.

6. I zlehčili jste přikázání Boží pro své ustanovení.

7. Pokrytici, dobře prorokoval o vás Izaiáš. * řka: *Iz.29,13.

8. Přibíhujze se ke mně lid tento ústy svými, a rty mne cti, ale srdce jejich daleko jest ode mne. *Ezech.39,31.

9. Ale * nadarmoť mne cti, učice učení přikázání lidských. *V.M.4,9.

10. A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte. *Mark.7,14.

11. Ne to, * což vcházi v ústa, poškrvnu člověka, ale což z útě pochází, toť poškrvnu člověka. *Iz.29,11. Jan.15,9. Sk.5,39.

12. Tedy přistoupivše učedníci jeho, řekl mu: Vís-li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se? *Iz.29,94. Luk.6,99. Ř.9,9. Iz.42,10.

13. A on odpovídaje, řekl: * Vyseli-ké štípení, jehož neštípil Otec můj ten nebeský, vykořeněno bu-de. *Iz.27,11. Jan.15,9. Sk.5,39.

14. Nechte jich, vůdčověť * slyš slepi slepých. Povede-liť pak slepý stepého, oba v jámu upadnou. *k.23,94. Luk.6,99. Ř.9,9. Iz.42,10.

15. I odpověděv Petr, řekl jemu: Vylóž * nám to podobněstvi. *k.13,98.

16. Ježíš pak řekl: Jestli i * vy bez rozumu jste? *k.10,9. Mat.7,18.

17. Nerozumíte-liž, že všecko, což v ústa vcházi, do břicha jde, a vypouští se ven? *Jak.3,6,10.

18. Ale které věci z útě pochá-zejí z srdce jdou, a ty poškrv-nují člověka. *k.12,33. I.M.6,5. Jer.17,9.

19. Z srdce zajisté * vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smil-stva, krádeže, kráva svědectví, rouhání. *k.12,33. I.M.6,5. Jer.17,9.

20. Tyť jsou věci poškrvnující člověka. Ale neumytyma rukama jísti, toť nepoškrvnuje člověka.

21. A výsed odtud Ježíš, bral se do krajin Tyrských a Sidonských.

ruzalemsťi zákonníci a farizeové, *Mark.7,1,5.

2. Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumy-vají rukou svých, když mají jísti chléb.

3. A on odpovídaje, řekl jim: Boží vy přestupujete přikázání Boží * přikázal Bůh, řka: Cti otce svého o i matku, a kdož by zlořečil otci neb materi, smrti at umře. *I.M.20,12. Eze.6,9. II.M.21,17.

5. Ale vy pravíte: * Kdož by koli řekl otci neb materi: Dar jest to, čímž by tobě ode mne pomozeno býti mohlo. A neutíli by otece svého neb matere své. *Přim.28,24.

6. I zlehčili jste přikázání Boží pro své ustanovení.

7. Pokrytici, dobře prorokoval o vás Izaiáš. * řka: *Iz.29,13.

8. Přibíhujze se ke mně lid tento ústy svými, a rty mne cti, ale srdce jejich daleko jest ode mne. *Ezech.39,31.

9. Ale * nadarmoť mne cti, učice učení přikázání lidských. *V.M.4,9.

10. A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte. *Mark.7,14.

11. Ne to, * což vcházi v ústa, poškrvnu člověka, ale což z útě pochází, toť poškrvnu člověka. *Iz.29,11. Jan.15,9. Sk.5,39.

12. Tedy přistoupivše učedníci jeho, řekl mu: Vís-li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se? *Iz.29,94. Luk.6,99. Ř.9,9. Iz.42,10.

13. A on odpovídaje, řekl: * Vyseli-ké štípení, jehož neštípil Otec můj ten nebeský, vykořeněno bu-de. *Iz.27,11. Jan.15,9. Sk.5,39.

14. Nechte jich, vůdčověť * slyš slepi slepých. Povede-liť pak slepý stepého, oba v jámu upadnou. *k.23,94. Luk.6,99. Ř.9,9. Iz.42,10.

15. I odpověděv Petr, řekl jemu: Vylóž * nám to podobněstvi. *k.13,98.

16. Ježíš pak řekl: Jestli i * vy bez rozumu jste? *k.10,9. Mat.7,18.

17. Nerozumíte-liž, že všecko, což v ústa vcházi, do břicha jde, a vypouští se ven? *Jak.3,6,10.

18. Ale které věci z útě pochá-zejí z srdce jdou, a ty poškrv-nují člověka. *k.12,33. I.M.6,5. Jer.17,9.

19. Z srdce zajisté * vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smil-stva, krádeže, kráva svědectví, rouhání. *k.12,33. I.M.6,5. Jer.17,9.

20. Tyť jsou věci poškrvnující člověka. Ale neumytyma rukama jísti, toť nepoškrvnuje člověka.

21. A výsed odtud Ježíš, bral se do krajin Tyrských a Sidonských.

22. A aj, žena Kananejská z kon-čin těch vyšedši, volala, řkuci je-mu: Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův. Dceru mou hrozně trápi díbelství.

23. On pak neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedníci jeho, pro-silili ho, řkouce: Odbudť ji, neboť volá za námi.

24. On pak odpověděv, řekl: Ne- jsem poslán * než k ovcem zaby-nulým z domu Izraelského. *k.10,6. Sk.13,46. Ř.15,8.

25. Ale ona přistoupivši, klaněla se jemu, řkuci: * Pane, pomoz mi. *k.14,30.

26. On pak odpověděv, řekl: * Ne-ni slušné vzíti chléb-dětem a vrci štěňatům. *Mark.7,27.

27. A ona rekla: Takt jest, Pane. A však štěňátka jedí drobtý, kte-říž padají z stolu pánu jejich.

28. Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: O ženo, * veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdra-vena jest dcera její v tu hodinu. *k.8,10.

29. A odšed odtud * Ježíš, šel k moři Galilejskému, a vstoupiv na horu, posadil se tam. *Mark.7,31.

30. I přišli k němu zástupové mnozí, majíce s sebou kulhavé, němé, polámané a jiné mno-hé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on je * uzdravoval. *k.11,5. Iz.35,5.

31. Tak že se zástupové divili, vi-douce, ano němi mluví, polámaní zdravi jsou, kulhavi chodí, slepi vidí. I velebili Boha Izraelského.

32. Ježíš pak * svolav učedníky své, řekl: Lito mi zástupu. Nebo již tři dni trvají se mnou, a ne-mají, co by jedli; a propustiti jich lačných nechci, aby nezhyznuli na cestě. *Mark.8,1.

33. I řkou mu učedníci jeho: Kde bychom vzali tolik chleba na šest nasýtlí? *k.8,1.

34. I řekl jim Ježíš: Kolik chlebů máte? A oni řkou: Sedm, a málo rybiček.

35. I rozkázal zástupům, aby se posadili na zemi.

36. A vzav těch sedm chlebů a dal ty ryby, učiniv dítky, lámal a dal učedníkům svým, učedníci pak zástupu.

37. I * jedli všickni a nasyceni jsou. A sebrali, což zbylo drobtů, sedm košů plných. *II.Kr.4,44. Mark.8,8.

38. Bylo pak těch, kteříž jedli, čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí.

39. A * rozpustiv zástupil na loď. I přišel do krajiny Magdala.
*Mark.8,10.

KAPITOLA 16.

Pán známení každostvé zahanbiv, 6. od učení jejich vyřadil. 17. Rozdílno o něm amýřleno, 99. Petrovi domluveno, 94. a pravé náhodovánikřata vyvěřeno.

I přistoupivše * farizeové a saduceové, pokoušejíce, o prosili ho, aby jim známení s nebe ukázal.
*Mark.8,11. Luk.11,29. Mat.12,28.

2. On pak odpovídaje, řekl jim: Když hyvá * večer, říkáte: Jasnó bude, nebo se červená nebe.
*Luk.12,54.

3. A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilá nebe. Posouditi umíte, známení pak času těchto nemůžete?
*Luk.12,54.

4. Národ zlý a cizoložný známení hledá, ale známení jemu nebudé dáno, než toliko znamení ono oděš.
*Luk.12,54. *Luk.11,29.30.

5. A plavivše se * učedníci jeho přes moře, zapomenuli vziti chleba.
*Mark.8,14.

6. Ježíš pak řekl jim: Hleďtete a varujte se o kvasu farizejského a saducejského.
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

7. Oni pak rozjímali mezi sebou, řkouce: Nevzali jsme chleba.
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

8. A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímáte mezi sebou, * o malé víry, že jste chleba nevzali?
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

9. Ještě-liž nerozumíte, ani nepamatujete na těch * pět chlebů a na pět tisíců, a kolik jste košů nazíbrali?
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

10. Ani na těch sedm chlebů, a na čtyři tisíce, a kolik jste košů nazíbrali?
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

11. I kterakž nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, *prané*, abyste se varovali kvasu farizejského a saducejského?
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

12. Tedy srozuměli, že neřekli, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeů a saduceů.
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

13. Přišed * pak Ježíš do krajin Cesaree Filipovy, otázal se učedníků svých, řka: Kým praví lidé býti mne Syna člověka?
*Mark.9,9.7.

14. A oni řekli: Někteří * Janem Křtitelem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků.
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

15. I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte?
*Luk.12,1. *Gal.5,9. I Kor.5,6.

16. I odpovědév Šimon Petr, řekl:

KAPITOLA 17.

Křtistus Pán se proměnil, 14. náměšník. usdrazil, 22. smrt svou předpověděl, 27. a plát za sebe i za Petra dát rozkazal.

A po * šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí.
*Mark.9,2. Luk.9,28.

2. A * proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho o jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

3. A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

4. A odpovédv Petr, řekl Ježíšovi: Pane, * dobré jest nám tulo býti. Chceš-li, uděláme tulo tři stánky, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

5. Když pak on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalibilo, o toho postouchceje.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

6. To uslyšavše učedníci, padli na tvář své a báli se velmi.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

7. A přistoupiv Ježíš, dotekl * se jich, řka: Vstáňte a nebojte se.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

8. Pozdvihše pak oči svých, žád- něho neviděli, než samého Ježíše.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

9. Když pak stoupovali s té hory, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn člověka nevstal z mrtvých.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

10. I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákonníci praví, že má Eliáš * prvé přijíti?
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

11. Ježíš pak odpovídaje, řekl jim: Eliáš * zajisté přijde prvé, a napravi všechny věci.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

12. Ale pravím vám, že * Eliáš již přišel, a však nepoznali ho, ale učinili mu, což chleli. Tak i Syn člověka trpěti bude od nich.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

13. Tedy srozuměli učedníci, že jim to pravil o Janovi Křtiteli.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

14. A když přišli k zástupu, * přistoupil k němu člověk, a poklekl před ním na kolena.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

15. A řekl: Pane, smiluj se nad synem mým nebo náměščník jest, a těžce se trápi. Často zajisté padá do ohně a častokrát do vody.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

16. I přivedl jsem ho učedníkům svým, ale nemohli ho uzdraviti.
*Luk.9,28. *Mat.17,2. *Luk.9,28.

17. Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Ó národe nevěrný a převrácený, dokudž budu s vámi? Dokudž vás snášeti budu? Přiveďte mi jej sem.

18. I přimluvil tomu d'abelstvi Ježíš. I vyšlo od něho; a uzdraven jest ten mládenec v tu hodinu.

19. Tedy přistoupivše učedníci k Ježíšovi soukromi, řekli: Proč jsme my ho nemohli vyvrátit?

20. Ježíš pak řekl jim: Pro nevěru Amén * zajisté pravím vám: Bude-li míti o viru jako zrno hor- činné, dítě hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebudet vám nic nemožného.
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

21. Toto pak pokolení nevycházi, jedině skrze modlitbu a půst.
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

22. A když byli v Galilei, řekl jim Ježíš: * Syn člověka bude vydán v ruce lidské,
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

23. A zamordujit jej, ale třetio dne z mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně.
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

24. A když přišli do Kafarnaum, přistoupili ku Petrovi ti, * kteříž plát vybirali, a řekli: Což mistr vás nedává plátu?
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

25. A on řekl: Dává. A když přišel domů, předšel jej Ježíš, řka: Co se tobě zdá, Simone? Králově * zemští od kterých berou daň aneb plát? Od synů-li svých, čili od cizích?
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

26. Dí jemu Petr: Od cizích. I řekl mu Ježíš: Tedy synové jsou svobodni.
*Luk.17,6. *Mat.21,21.

27. Ale * abychom jich nepohorsili, jda k moři, vrz údici, a tu rybu, kteráž nejprvé uvázne, vezmi, a otevra usta její, nalezeš groš. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe.
*Luk.22,2. *Luk.22,2.

KAPITOLA 18.

tri pokoře Pán, 10. vyatřiná od pohor- ěmi, 15. řád kázně ukasuje, 21. kajícím odpoutěd veli, 28. což i příkadem pěk- ným vyavětuje.

V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce: Kdo pak jest nejvyšší * v království nebeském?
*Luk.9,34. Luk.9,46; 22,24.

2. A zavolav * Ježíš pacholátka, postavil je u prostřed nich.
*Luk.9,36. *Luk.9,36.

3. A řekl: Amen pravím vám: Neobrátíte-li se a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevejde- te do království nebeského.
*Luk.9,36. *Luk.9,36.

4. Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest nejvyšší v království nebeském.
*Luk.9,36. *Luk.9,36.

5. A kdož by koli přijal * pacholátka takové ve jménu mém, smneť přijímá.
*Luk.10,40. *Luk.10,40.

6. Kdo by pak * pohoršil jednoho z malíčků těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov oslící na brdno jeho, a pohřížen byl do hlubokosti mořské.

7. Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí * býti, aby přicházela pohoršení, ale o však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení. *I Kor. 11, 19. II Tes. 2, 11. *Mat. 26, 34.

8. Protož jestliže * ruka tvá aneb noha tvá pohoršuje tě, utmž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vřít kulhavému aneb bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majicimu uvřzenu býti do ohně věčného. *K. 5, 30.

9. A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vřít, nežli obě oči majicimu uvřzenu býti do pekelného ohně.

10. Viztež, abyste nepotupovali žádného z malíčků těchto. Neboť pravím vám, že * andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest. *Z. 54, 5.

11. Přijel zajisté * Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. *Luk. 19, 10. I Tim. 4, 15.

12. Co se vám zdá? Kdyby někteří člověk měl * sto ovcí, a zbloudila by jedna z nich, zdalší nenechá těch devadesáti devíti, a jde na hory, nehtěd té pobilou-dilé? *Luk. 15, 4.

13. A nahodí-liť mu se nalezti ji, amen pravím vám, že se raduje sáti devíti nepobiloudivmi.

14. Takt není * vůle Otce vašeho, kterýž jest v nebesích, aby zhylnul jeden z malíčků těchto. *I Petr. 3, 9.

15. Zhrěšil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi * potřici ho mezi sebou a jim samým. Uposlechl-li by tebe, získal o jsi bratra svého. *I Tim. 5, 17. I Kor. 17, 3. Jak. 5, 19.

16. Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva; aby * v všech dvou neb tři svědků stálo každé slovo. *M. 17, 6. 18, 15. Jan 8, 17. I Kor. 13, 1. Zid. 10, 28.

17. Pakliť by jich neuposlechl, kve neuposlechné, budiž o tobě jako pohan a publikán. *I Tim. 5, 20. Mt. 16, 17.

18. Amen pravím vám: * Cožkoli svázete na zemi, budeť svázáno i na nebi; a cožkoli rozvázete na zemi, budeť rozvázáno i na nebi. *K. 16, 19. Jan 20, 23.

19. Stali-li manželku propustiti? 12. O paněch 13. a dětkách; 16. o otkázce mládence bohatého, 27. a odpátě žvota věčného.

1. I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán.

2. I šli za ním zástupové mnozi, a uzdravil je tam.

3. I přistoupili k němu farizeové, pokoušeje ho a tkouce jemu: Sluš-li člověku * propustiti manželku svou z kterékoli příčiny? *Mark. 10, 2.

4. On pak odovodňuje, řekl jim: Což jste * nečli, že ten, kterýž stvořil s počátku, muze a ženu učinit jé? *I M. 1, 27. 5, 2. Mat. 2, 15.

5. A řekl: * Protož opusti člověk otcu i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo, *I M. 2, 24.

6. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což Bůh spojil, * člověk nerozlučí. *I Kor. 7, 10.

7. Rekl jemu: Pročež * tedy Mojžíš rozkázal dát listek rozloučení, a propustiti jí? *K. 5, 31. V. M. 24, 1.

8. Df jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propustiti manželky vaše, ale s počátku nebylo tak.

9. Protož pravím vám: * Ze kdožkoli propustil by manželku svou, (leč pro smilství,) a jinou pojme, cizoloží, i kdož propustěnou pojme, cizoloží. *K. 5, 32. I Kor. 7, 10.

10. Rekl jemu učedníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženiti se.

11. On pak řekl jim: * Ne všickniť chápají slova toho, ale ti, jimž jest dáno. *I Kor. 17, 17.

12. Jsouť zajisté panícové, kteříž se tak z života matky zrodili; a jsouť panícové, kteříž učiněni jsou od hdi; a jsouť panícové, kteříž se * sami v panictví oddali pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop.

13. Tehdy přineseny jsou k němu dítky, * aby na ně ruce vzkládil a modlił se. Učedníci pak přimlouvali jim. *K. 18, 9. Luk. 18, 15.

14. Ale Ježíš řekl: Nechte dítek a nebraňte jim jiti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.

15. A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud.

16. A ai, jeden * přistoupiv, řekl jemu: Místě dobrý, o co dobrého sledni, a poslední první. *K. 20, 16.

17. Ale on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný Bůh. Chceš-li říci, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li * pak vřiti do života, ostříhej příkázání. *Luk. 10, 28.

18. Df jemu: Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, * nercizoluješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, *I M. 20, 12. Mat. 5, 21.

19. Čti * otce svého i matku, o a milovati budeš bližního svého jako sebe samého. *K. 15, 4. Efez. 6, 2. I Tim. 1, 19. Gal. 5, 14.

20. Df jemu mládenec: Všeho toho ostříhal jsem od své mládenosti. Cehož mi se ještě nedostává?

21. Rekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býti, jdiž a prodej státek svůj; a rozdej chudým, a budeš mít * poklad v nebi, a poď, následuj mne. *K. 6, 20. Luk. 12, 35. I Tim. 6, 19.

22. Uslýšev pak mládence tu řeč, odšel, smuten jsa; nebo měl statku mnoho.

23. Ježíš pak řekl učedníkům svým: Amen * pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. *Př. 11, 23. Mat. 10, 24.

24. A opět pravím vám: * Snázeť jest velbloudu skrze uši jehly projiti, nežli bohatému vřiti do království Božího. *Luk. 5, 24. 18, 24, 25.

25. A uslyšavše to učedníci jeho, užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen býti?

26. Pohlédv pak Ježíš, řekl jim: U lidíť jest to nemožné, ale * u Boha všechno jest možné. *I M. 18, 14.

27. Tehdy * odpověděv Petr, řekl mu: A j, my o opustili jsme věcicky věci, a šli jsme za tebou. Což * pak nám bude? *Mark. 10, 28. Luk. 18, 28. *Mat. 4, 20. *Z. 7, 19, 18.

28. Ježíš pak řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteříž jste následovali mne, v * druhém narození, když se posadí Syn člověka na trůnu velebnosti své, sednete o i vy na dvanácti trůnách, soudíte dvanáctero pokolení Izraelské. *I Petr. 3, 13. Zj. 21, 1. Luk. 22, 29. 30. Z. 3, 21.

29. A každý, kdož * opustil by otce, nebo matku, nebo sestry, nebo dítky, nebo pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život o věčný dědičně obdrží. *K. 10, 37. Luk. 14, 26. Mt. 8, 37.

30. Mnoziť pak * první budou poslední, a poslední první. *K. 20, 16.

KAPITOLA 20.

Pedobeství vítěze. 17. Kristus svou smrt předpověděl. 30. Maska synů Zebedeových spokojil, 38. a dva slepé ustrávil.

Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na šlivitě, aby najal dělníky na vinici svou. *k. 9. 31. 32.

2. Smluviv pak s dělníky z penize denního, odeslal je na vinici svou.

3. A vyšed okolo hodiny třetí, uzřel jiné, ani stoji na trhu zahálejše.

4. I těm řekl: Jdětež i vy na vinici, a co bude spravdivého, dám vám. *1 Kor. 9. 8.

5. A oni šli. Opět vyšed při šesté a deváté hodině, učinil též.

6. Při jedenácté pak hodině vyšed, našel jiné, ani stoji zahálejše. I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejše?

7. Rkou jemu: Nebo nižádný nás nenašel. Dí jim: Jdětež i vy na vinici, a což by bylo spravdivého, vezmete.

8. Věter pak řekl * pán vinice sařati svému: Zavolej dělníky o a zaplat jim, počna od posledních až do prvých. *sk. 17. 31. 29. 32. 12.

9. A přisedše ti při jedenácté hodině najati, vzali jeden každý po penizi.

10. Přisedše pak první, domnívali se, že více vezmou, ale vzali i oni jeden každý po penizi.

11. A v zvasě, reptali proti hospodáři.

12. Rkouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovné jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horko.

13. On pak odpovídaje, řekl jednému z nich: Příteli, nežním tobě křivdy. Zdáliž jsi z penize nesmluvil se mnou?

14. Vezmiž, což tvého jest, a jdi předeč, já pak chci tomuto poslednímu dáti jako i tobě.

15. Zdáliž mi * nesluší v mém učiniti, což chci? Čili oko tvé nešlechtně jest, že já dobrý jsem? *k. 9. 31.

16. Takť * budou poslední první, a první poslední; nebo o mnoho jest povolanych, ale * málo vyvolaných. *k. 19. 30. 28. 32. 14. *1 Kor. 1. 26.

17. A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojal dvanácte učedníků soukromi na cestě. I řekl jim: *k. 17. 22. Luk. 18. 31. 34. 1.

18. Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydan bude předním kněžím¹⁾ a zákonníkům, a odsoudí ho na smrt.

19. A * vydáť jej pobanům ku posmívání a k zbitování a k ukřižování, ale třetio dne z mrtvých vstane.

20. Tehdy * přistoupila k němu matka synů o Zebedeových s syny svými, klanějící se a prosci něco od něho. *Mark. 10. 38. 40. Mat. 20. 21.

21. Kterýž řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, ať títo dva, synové moji sedají, jeden po pravici tvé a druhý po levici, v království tvém.

22. Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač * prosíte. Můžete-li o píti kalich, kterýž já píti budu, a křtem, jimž já se křtím, křtění býti? Řekli jemu: Můžeme. *Mark. 10. 38. 40. Mat. 20. 22.

23. Dí jim: Kalich zajisté můj píti budete, a křtem, jimž já se křtím, pokřtění budete, ale sedět po pravici mé a po levici mé, není mé dáti, ale těm, kterýmž přiveneno jest od Otce * mého. *k. 26. 34.

24. A uslyšavše to deset jiných, rozhněvali se na ty dva bratry.

25. Ale Ježíš * svolal je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteříž velcí jsou, moci užívají nad nimi. *Mark. 10. 42.

26. Ale * ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdožkoli chtěl by mezi vámi býti velikým, buď služebník váš. *1 Petr. 5. 2.

27. A kdož by koli mezi vámi chtěl býti přední, buďž váš služebník. *k. 23. 11. Mark. 9. 35. 10. 44. Luk. 9. 48.

28. Jako i * Syn člověka nepřisel, aby jemu slouženo bylo, ale o aby sloužil, a aby dal život svůj mzdu na vykoupení za * mnohé. *Mark. 10. 45. 1. Luk. 22. 27. *Efez. 1. 7.

29. A když vycházel z Jericho, šel za nim zástup veliký.

30. A aj * dva slepí sedící u cesty, uslyšavše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řkouce: Smituj se nad námi, Pane, synu Davidův. *k. 9. 37.

31. Zástup pak přimlouval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, řkouce: Smituj se nad námi, Pane, synu Davidův.

32. I zastaviv se nad námi, povolal je, a řekl: Co chcete, abych vám učinil?

1) Bibl. kral. z r. 1618: biskupům.

33. Řkou jemu: Pane, ať se otevrou oči naše.

34. I siltovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a hned probledly oči jejich. I šli za nim.

KAPITOLA 21.

Jižs Páně na očižku, 9. eukukové v chrámě, 38. Fik usaten: 38. a předním kněžím nenás. 38. Podobenství na ně minvená.

A když se přiblížil k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své,

2. Řka jim: Jdětež do městečka, kterěz proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvéztež je a přiveďte ke mně.

3. A řekl-li by kdo co vám, řcte, že pán jich potřebuje, a hned propustí je.

4. Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkouchého:

5. Povězte * děci Sionské. Aj, král tvůj běře se tobě o tichý, a osedá na oslici, a na oslátku té jhu podobně. *Is. 62. 11. Jan. 12. 15. 30. Mat. 21. 23.

6. I jdouce učedníci, a * učinivše tak, jakž jim byl prikázal Ježíš, * 1 M. 6. 22. II M. 40. 16.

7. Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej na vrchu na ně posadili. *II Ks. 6. 19.

8. Mnohý pak * zástup stali roucha svá na cestě, jni pak ratolesti z stromů sekali, a metalí na cestu. *Jan. 12. 18.

9. A zástupové, kteříž s * Hosanna synu Davidovu, o Požčená, kterýž se běře ve jménu Páně, Hosanna na výsostech. *Z. 119. 26. 27. Mat. 23. 39.

10. A když vjel do Jeruzaléma, zpouřilo se všecko město, řkouce: I * kdo jest tento? *Z. 24. 8.

11. Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, * prorok z Nazareta Galilejského. *k. 2. 29. Jan. 1. 46.

12. I * všel Ježíš do chrámu Božino, a vymítal všecky prodávající a kupující v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převraceal. *Mark. 11. 15.

13. A řekl jim: Psánoť * jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy o učinili jste jej peleš lotrovskou. *Iz. 56. 7. Jer. 7. 11. 14. 1.

14. I přistoupili k němu slepí a kulhaví v chrámě, a uzdravil je.

15. Vidouce pak přední kněží a zákonníci divy, kteréž činil, a ditky, any volají v chrámě a praví: Hosanna synu Davidovu, rozhněvali se.

16. A řekl jemu: Slyšís-liž, co títo praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečli, že * z ust nemluvňatek a těch, kteříž prsi požívají, dokonal jsi chvát? *Z. 8. 8.

17. A opustiv je, šel ven z města do Betany, a tu zštal.

18. Ráno pak * navracuje se do města, zláčněl. *Mark. 11. 12.

19. A vida jeden fikový strom podlé cesty, šel k němu, a nic na něm nenalezl, než listi toliko. I dí jemu: Nikdy více neroď se z tebe ovoce na věky. I usechl fik ten pojednou.

20. A vidouce to učedníci, divili se, řkouce: Kterak hned učinil fik ten!

21. I odpovéděv Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: Budete-li * mítí viru, a nebudete-li pochybovati, netoliko to fikovému stromu učiníte, ale kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, staněť se. *k. 17. 20. Luk. 17. 6. Jak. 1. 6.

22. A všecko, * zač byste volali prosili na modlitbě, věrice, vezmete.

23. A když * přisel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil řkouce: Jakou o moci tyto věci činíš? A kdo tobě tu moc dal? * Mark. 11. 27. 28. 1. Luk. 20. 1. 2. 1. 3. 1. 4. 1. 5. 1. 6. 1. 7. 1. 8. 1. 9. 1. 10. 1. 11. 1. 12. 1. 13. 1. 14. 1. 15. 1. 16. 1. 17. 1. 18. 1. 19. 1. 20. 1. 21. 1. 22. 1. 23. 1. 24. 1. 25. 1. 26. 1. 27. 1. 28. 1. 29. 1. 30. 1. 31. 1. 32. 1. 33. 1. 34. 1. 35. 1. 36. 1. 37. 1. 38. 1. 39. 1. 40. 1. 41. 1. 42. 1. 43. 1. 44. 1. 45. 1. 46. 1. 47. 1. 48. 1. 49. 1. 50. 1. 51. 1. 52. 1. 53. 1. 54. 1. 55. 1. 56. 1. 57. 1. 58. 1. 59. 1. 60. 1. 61. 1. 62. 1. 63. 1. 64. 1. 65. 1. 66. 1. 67. 1. 68. 1. 69. 1. 70. 1. 71. 1. 72. 1. 73. 1. 74. 1. 75. 1. 76. 1. 77. 1. 78. 1. 79. 1. 80. 1. 81. 1. 82. 1. 83. 1. 84. 1. 85. 1. 86. 1. 87. 1. 88. 1. 89. 1. 90. 1. 91. 1. 92. 1. 93. 1. 94. 1. 95. 1. 96. 1. 97. 1. 98. 1. 99. 1. 100. 1.

24. Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otázil se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou moci tyto věci činím.

25. Křest Janův odkud byl? S nebe-li, čili z lidu? A oni rozvažovali mezi sebou, řkouce: Dine-li žovali mezi sebou, řkouce: Dine-li se, nebo, dřf nám: Proč jste pak nevěřili jemu?

26. Pakli díme: Z lidu, bojíme se zástupu. * Nebo všickni mají Jana za proroka. *k. 14. 5. Mark. 6. 20.

27. I odpovídaje Ježíšovi, řekl: Nevíme. Řekl jim i on: Aníž já vám povím, jakou moci tyto věci činím.

28. Ale co se vám zdá? Člověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvinnmu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes, a dělej.

1) Bibl. kral. z r. 1618: biskupové.

29. Ale on odpověděl, řekl: Nechci. A potom usmyslil sobě, šel též. A on přistoupil k druhému, řekl též. A on odpověděl, řekl: Jdu, pane. Ale nesel.

31. Který z těch dvou naplnil vůli otcovu? Řekl jemu: Ten první. Dí jím Ježíš: Amen pravím vám, * že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího.

32. Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a nevěřili jste mu, ale * publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aniž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu.

33. Jiné podobnosti slyšte: Byl jeden * hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletl ji plotem, a vkopal v ni pres, a ustavěl věži, i pronajal jí vinařům, a odšel pryč přes pole.

34. A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její.

35. Vinaři pak * zjímavě služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabil, a jiného ukamenovali.

36. Opět poslal * jiných služebníků více než prvé. I učinili jim též.

37. Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ustýdnouť se syna mého.

38. Vinaři pak uzřevše toho syna, řekl mezi sebou: Tentot jest dědic; podřte, * zabijeme jej, a uvažme se v dědictví jeho.

39. I chytivše ho, vyvrhli jej ven z vinice, a zabil.

40. Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm?

41. Řekl jemu: Zlé ty zle zatráti, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteříž budou vydávati jemu užitky čas svými.

42. Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v * písmích: Kámen, kterýž zavrhl dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a * jest divné před očima našima.

43. Protož pravím vám, že bude odjato od vás * království Boží, a bude dáno lidu o čincimvu užitky jeho.

44. A kdož by padl na * ten kámen, rozrazíť se; a o na kohož upadne, setřít jej.

45. A slyševše přední kněží i ta

podobnosti jeho, porozuměli, že by o nich mluvil.

46. I hledalce ho jíti, * báli se zástup; nebo ho měli za o pro-roka.

KAPITOLA 22.

Podobenství o svadbě. 15. Farizee i saducee Kristu zabránily, 48. sobe Davidovým Pánem být ukázal.

I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobnostech, řka: Opět v podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž * učinil svadbu synu svému.

3. I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu, ale nechťeli přijíti.

4. Opět * poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd svůj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všechno hotovo. Podřtež na svadbu.

5. Ale oni nedbavše, odešli, jiný do vsi své, a jiný po kupectví svém.

6. Jiní pak zjímavě služebníky jeho, a posměch jim učinivše, zmpordovali.

7. A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav * vojska svá, zhubil vražedníky ty, a město jejich zapálil.

8. Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteříž pozváni byli, nebyli hodni, kteřížkoli naleznete, zavřtež na svadbu.

10. I vyšedše služebníci ti na cestu, shromáždili všecky, kterýchkoli nalezli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky.

11. Tehdy všed král, aby pohléděl na hodovníky, uzřel tam * člověka neoděného rouchem svadebním.

12. I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on otciměl.

13. Tedy řekl král služebníkům: Svižice nohy jeho i ruce, vezměte ho, a * uvrztež tam do temnosti těch zevnitřích. Tam bude opláť s škrtyjen zubů.

14. Nebo * mnoho jest povolá-ných, ale málo vvolených.

15. Tehdy * odšedše farizeové, rá-dili se, jak by polapili jej i řekli.

16. I poslali k němu učedníky své s Herodiáný, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi, a cestě Boží v pravdě učíš, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou.

17. Protož pověz nám, co se tobě zdá: Slusi-li dan dáti císaři, či lí nic?

18. Znaje pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mně pokoušíte, pokrytci? 19. Ukážete mi peníz dané. A oni podali mu peníze.

20. I řekl jim: Či jest tento obraz a nápis? 21. Řekli mu: Císařův. Tedy dí jim: Dávejtež tedy, * co jest císařova, císaři, a co Božího, Bohu.

22. To uslyševše, divili se, a o-pustivše jej, odešli.

23. V ten den přišli k němu saduceové, * kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho.

24. Řkouce: Mistře, Mojžiš * pověděl: Umřel-li by kdo, nemaje dětí, aby bratr jeho právem svagrovství pojal ženu jeho, a vzbudil sílné bratru ženu svu.

25. I bylo u nás sedm bratrů. První pojal ženu, umřel, a nemaje semene, zůstavil ženu svou bratru svému.

26. Takž podobně i druhý, i třetí, až do sedmého.

27. Nejspíšež pak po všech učedníku i žena.

28. Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi bude žena? Nebo všickni jí měli.

29. I odpověděl Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznaeje písem ani moci Boží.

30. Však při vzkříšení nebudou se ani ženiti ani vdávati, ale * budou jako andělé Boží v nebi.

31. O vzkříšení pak mrtvých zdatiž jste * nečtli, co jest vám povědino od Boha, kterýž dí:

32. Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákových, a Bůh Jakobův? Bůht není Bůh mrtvých, ale živých.

33. * slyševše to zástupové, divili se učení jeho.

34. Farizeové pak * uslyševše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno.

35. I otázal se * jeden z nich zákonník, pokoušeje ho, a řka:

36. Mistře, které jest přikázání veliké v zákoně?

37. I řekl mu Ježíš: * Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vsi duše své, a ze vsi mysli své.

38. To jest přední a veliké přikázání.

39. Druhý pak jest podobné tomu: Milovati * budeš bližního svého jako sebe samého.

40. Na těch * dvou přikázáních všecken zákon záleží i proroci.

41. A když se sešli farizeové, * otázal se jich Ježíš.

42. Řka: Co se vám zdá o Kristu? Či jest syn? Řkou jemu: Davidův.

43. Dí jim: Kterakž pak David v Duchu nazývá ho Pánem, * řka: *Z.110.1. Sk.2.34. I kor.15.25.

44. Řekl Pán Pánu mému: Sed na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých?

45. Poněvadž tedy David syn jeho ho nazývá, i kterakž pán jeho jest?

46. A * nížádný nemohl jemu odpověditi slova, anž směl kdo více od toho dne jeho se tázati.

47. * * * * *

48. * * * * *

49. * * * * *

50. * * * * *

51. * * * * *

52. * * * * *

53. * * * * *

54. * * * * *

55. * * * * *

56. * * * * *

57. * * * * *

58. * * * * *

59. * * * * *

60. * * * * *

61. * * * * *

62. * * * * *

63. * * * * *

64. * * * * *

65. * * * * *

66. * * * * *

67. * * * * *

68. * * * * *

69. * * * * *

70. * * * * *

71. * * * * *

72. * * * * *

73. * * * * *

74. * * * * *

75. * * * * *

76. * * * * *

77. * * * * *

78. * * * * *

79. * * * * *

80. * * * * *

81. * * * * *

82. * * * * *

83. * * * * *

84. * * * * *

85. * * * * *

86. * * * * *

87. * * * * *

88. * * * * *

89. * * * * *

90. * * * * *

91. * * * * *

92. * * * * *

93. * * * * *

94. * * * * *

95. * * * * *

96. * * * * *

97. * * * * *

98. * * * * *

99. * * * * *

100. * * * * *

101. * * * * *

102. * * * * *

103. * * * * *

104. * * * * *

105. * * * * *

106. * * * * *

107. * * * * *

108. * * * * *

109. * * * * *

110. * * * * *

111. * * * * *

112. * * * * *

113. * * * * *

114. * * * * *

115. * * * * *

116. * * * * *

117. * * * * *

118. * * * * *

119. * * * * *

120. * * * * *

121. * * * * *

122. * * * * *

123. * * * * *

124. * * * * *

125. * * * * *

126. * * * * *

127. * * * * *

128. * * * * *

129. * * * * *

130. * * * * *

131. * * * * *

132. * * * * *

133. * * * * *

134. * * * * *

135. * * * * *

136. * * * * *

137. * * * * *

138. * * * * *

139. * * * * *

140. * * * * *

141. * * * * *

142. * * * * *

143. * * * * *

144. * * * * *

145. * * * * *

146. * * * * *

147. * * * * *

mistři; nebo jeden jest Mistr o vás, Kristus, vy pak všickni bratři jste.
*Jak.3.1. o Jan.3.2; 13.18; 20.16.

9. A otcе nenazýváte sobě na zemi; nebo * jeden jest Otec váš, kterýž jest v nebesích.
*Mal.1.6. Efez.3.14.15.

10. Ani se nazýváte vůdcovými; nebo jeden jest vůdce váš, Kristus.
*Efez.3.14.15.

11. Ale kdo z vás * největší jest, buď služebníkem vašim.
*Luk.22.26.27.

12. Kdož by pak sám * se povýšoval, bude ponížěn; a kdož by se ponížil, bude povýšen.
*Job.22.29. Pál.23.23. Luk.14.11. Jak.4.6.

13. Ale běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, * že zavíráte království nebeské před lidmi; nebo sami tam nevcházíte, a těm, kteříž by vjítí chtěli, vcházeti nedopouštěte.
*Luk.11.52.

14. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, * že zhráte domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhého modlení; protož těžší soud ponese tě.
*Luk.12.40. Luk.20.47.

15. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho učinitele syna zatracení, dva-krát více, nežli jste sami.
*Ester.8.17.

16. Běda vám, * vůdcově slepi, kteříž říkáte: Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale kdo by přisáhl skrze zlaté chrámové, * k.15.14.

17. Blázni a slepci, což jest většino, zlatu-li, či chrám, kterýž posvěcuje zlato?
*II Petr.1.15.

18. A přisáhl-li by kdo skrze oltář, nic není; ale kdo by přisáhl skrze ten dar, kterýž jest na něm, povinen jest.
*K.15.14.

19. Blázni a slepci, i co jest většino, dar-li, či oltář, kterýž posvěcuje daru?
*II M.29.37.38.

20. A protož kdožkoli přisáhl skrze oltář, * přisáhl skrze něj, i skrze to všecko, což na něm jest.
*I Kr.16.31.

21. A kdož přisáhl skrze chrám, přisáhl skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm.
*I Kr.16.31.

22. A kdož * přisáhl skrze nebe, přisáhl skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí.
*K.5.34.

23. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, že * dáváte desátky z máty a z kopru a z kmínu, a opouštěte to, což těžšího jest v zákoně, soud a milosrdenství, a lěstivost. Tyto věci měli jste činit a oněch neopouštěti.
*Luk.11.42.

24. Vůdcově * slepi, kteříž cedite komára, velblouda pak požírate.
*K.15.14.

25. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, * že čistěte po vrchu konvice a misy, ale vněitř plné jsou loupeže a neštedrnosti.
*K.15.2. Luk.11.39.40.

26. Farizeu slepě, vyčísť prvé to, což vněitř jest v konvi a v misě, aby i to, což jest zevněitř, bylo čisto.
*Luk.11.41.

27. Běda vám, zákonníci a farizeové pokrývci, že jste se připodobnili hrobum zblěněným, kteříž sic zdají se zevněitř krásni, ale vněitř jsou plni kosti umrlěch i všě nečistoty.
*Luk.11.47.

28. Tak i vy zevněitř zajistěte zdátě se lidem spravedlivě, ale vněitř plni jste pokrytství a nepravosti.
*Luk.11.47.

29. Běda vám, * zákonníci a farizeové pokrývci, nebo zděláváte hroby proroků, a ozdobujete hroby spravedlivých.
*Luk.11.47.

30. A říkáte: Kdybychom byli za dnů otců našich, nebili bychom účastníci jejich ve krvi proroků.
*Luk.11.47.

31. Protož * osvědujte sami proti sobě, že jste synové těch, kteříž proroky zmrdovali.
*K.10.18.

32. I vy také naplňte miru otců svých.
*K.10.18.

33. Hadově, plěmě ještětěrě, i jakž byste ušli odsudku do pekělněho ohně?
*K.10.18.

34. Protož aj, já * posílám k vám proroky a mudrě a učitele, a vy z těch některě zmrdujete a ukřižujete, a některě z nich o bičovati budete v školách svých, a budete je honiti z města do města,
*Luk.11.49. Sk.3.40. *Mat.10.17.

35. Aby přišla na vás všeliká krev spravedlivá, * vylitá na zemi, od krve Abele zrazeného, až do krve Zachariáše syna Ba-rachiášova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltářem.
*I M.4.8. Žid.11.4. II Petr.24.21.

36. Amen pravim vám: Přijdou tyto všecky věci na pokolení toto.
*Luk.11.49.

37. Jeruzalěme, * Jeruzalěme, mordětěi proroků, a kterýž kaměnuješ ty, kteříž byli k tobě posiláni, kolikrát jsem o chtěl shrómážditi dítky tvě, tak jako slepice shrómážděje kuřátka svá pod křídla, a * nechětěli jste.
*Luk.13.34. 12.31.5. *Ž.81.11.13.

38. Aj, * zanechávám se vám děm váš pustý.
*I Kr.16.37.

39. Neboť pravim vám, že mně již více nikoli neuzříte od těto

chvilě, až i děte: Požehnaný, kterýž se běte ve jměnu Paně.
*K.21.9. Ž.118.96.

KAPITOLA 24.

Budově skězu Jeruzalěma i skónání světa předpovědaje Pán, 86. k očekávání toho bedlivěmu napomíná.

A výšed Ježíš, bral se z chrámu, i přistoupil ucedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámově.
*Luk.20.9.7.

2. Ježíš pak řekl jim: Viděte-liž tyto všecky věci? Amen pravim vám: Nebude * zůstaven těto kámen na kameni, kterýž by nebýl zbořen.
*Luk.20.9.7.

3. A když se posadil na hoře Olivěské, přistoupili k němu ucedníci soukromi, řkouce: Pověz nám, kdy tě bude, a které znaměni příchodu tvěho a skónání světa?
*Luk.20.9.7.

4. I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vizte, aby * vás někdo nesvedl. *Luk.20.9.7.

5. Nebo * mnozí přijdou pod jměnem mým, řkouce: Jáť jsem Kristus, a o svedou mnohě.
*Luk.20.9.7.

6. Budete slyšati zajistě boje a pověsti bojů. Hledětež, abyste se nekormoutili; nebo musětě všecko bytě, ale * ne ihned bude konec.
*Luk.20.9.7.

7. Nebo * povstane národ proti národu a království proti království, a budou hladovětě a morově azemě třesení po městech.
*Luk.20.9.7.

8. Ale tyto všecky věci jsou počětkově bolesti.
*Luk.20.9.7.

9. A tehdy * vydaděi vás v souzeněně, a budou vás mordovati, a budete v nenávisi u všech národů pro jměno mě.
*Luk.20.9.7.

10. A tehdyž se zhorší mnozi, a vespek se budou zrazovati, a jedni druhých nenáviděti.
*Luk.20.9.7.

11. A mnozi * falešni proroci povstanou, a svedou mnohě.
*Luk.20.9.7.

12. A že rozmnožena bude nepravost, ustydne * láska mnohých.
*Luk.20.9.7.

13. Ale * kdož by setrval až do konce, ten spasen bude.
*Luk.20.9.7.

14. A bude kázáno to * evangelium království po všěm světě, a tehdaž přijde skónání národům, a tehdaž přijde skónání.
*Luk.20.9.7.

15. Protož když * uzříte ohnavost zpuštění, předpověděnou od

o Daniele proroka, ana stoě na městě světem, (kdo čte, rozumějí.)
*Mark.13.14. Luk.21.30. *Dan.9.26.27.

16. Tehdaž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechtěj utekou na hory.
*Luk.21.21.

17. A kdo na střeše, nesstupuj, aby něco vzal z domu svěho.
*Luk.21.21.

18. A kdo na poli, nevrať se zase, aby vzal roucha svá.
*Luk.21.21.

19. Běda pak těhotným a těm, kteříž kojě v těch dnech.
*Luk.21.21.

20. Protož moděte se, aby utráměně vám nebylo v zimě aneb v světěk.
*Luk.21.21.

21. Nebo bude * tehdaž ssouzeně velikě, jakéhož nebylo od počětků světa až do tě chvíle, aniž kdy potom bude.
*Luk.21.21.

22. A bytě nebýli ukráčení dnově tě, nebýli by spasen žádný člověk. Ale pro vyvoleně ukráčení budou tě dnově.
*Luk.21.21.

23. Tehdy řekli-li by vám * kdo: Aj, tuteť jest Kristus, aneb tam to, nevěřte.
*Luk.21.21.

24. Nebo povstanou falešni Kristově, a falešni proroci, a činitě budou divy velikě a zázraky, tak že by svedli, (by mozně bylo,) také i vyvoleně.
*Luk.21.21.

25. Aj, předpověděl jsem vám.
*Luk.21.21.

26. Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skřevěch, * nevěřte.
*Luk.21.21.

27. Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka.
*Luk.21.21.

28. Nebo * kdežkoli bude tělo, tuť se shromážděi orlice.
*Luk.21.21.

29. A hned po ssouzeně těch * dnů slunce se zatmě, a měsíc nedá světla svěho; a hvězdy budou padatě s nebe, a moci nebeskě budou se pohybovati.
*Luk.21.21.

30. Tehdažť se ukáže znameněi Syna člověka na nebi, a tehdyž budou kvěstětě všecka pokoleně země a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacěch nebeských s velikou mocě a sílou velikou.
*Luk.21.21.

31. Kterýž pošle * anděly své s hlasem velikým trouby, i shrómáždětě vyvoleně jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich.
*Luk.21.21.

32. Od stromu pak říkověho naučě se podobensvi tomuto: Kdýž již raiolest jeho odmladne, a listěi se pučě, porozuměvate, že blízko jest lěto.
*Luk.21.21.

33. Takěž i vy, kdýž byste u-

zřelí toto všecko, vězte, žeť *blízko jest a ve dvéřích.* Jak. 5.9.
 34. Amen pravím vám, že nepomině věk *tentlo, až se tyto všechny věci stanou.* Luk. 21.32.33.
 35. Nebe *a země nepominou, ale slova má nikoli nepominou.* 2. 102.27. 1. z. 51.6. Mark. 13.31.
 36. O tom pak dni a hodině té žádný neví, ani andělé nebesů, jedině sám Otec můj. *Mark. 13.32. 31.17.
 37. Ale jakoz bylo za *dnů Noe, takf bude i příchod Syna člověka.* 1. M. 2.4. Luk. 17.37. 1. Petr. 3.20.
 38. Nebo jakož za dnů těch před vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu,
 39. A nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny; takf bude i příchů Syna člověka.
 40. Tehdyť *dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán.* Luk. 17.36.
 41. Dvě budou mletí ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá zanechána.
 42. Bďtež tedy, *poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijítí má.* Mark. 13.33. Luk. 12.40.
 43. Toto pak vězte, že *být věděl hospodář, v které by bdení zloděj měl přijítí, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého.* Luk. 12.39.
 44. Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se ne nadějete, Syn člověka přijde.
 45. Kdož *tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanoví pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm *v čas? 46. Bleshoslavený *služebník ten, kteréhož přijde pán jeho, nalezl by, an tak činí. *Z. 16.15.
 47. Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jež zebník ten, v kterýž se nenaděje, a dává pán svůj; *Bzech. 12.27.
 48. Jestliže by pak řekl zlv služebník ten, v kterýž se nenaděje, a dává pán svůj, *Bzech. 12.27.
 49. I počal by být spolutlužebníky, jisti pak a pfi s oplicí:
 50. Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví.
 51. I oddělť jej, a díl jeho položí s pokrytci. Tamf bude *pláč a škřípení zubů. *k. 8.13; 13.42; 25.80.

KAPITOLA 25.

Podobenství o pannách 14. a o hřivnách.
 31. Fortáček podobného soudu.
 Tehdy podobno bude království

hem tebe ustanovím. Vejdíž v radost pána svého.
 22. Přistoupiv pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě hřivně jsi mi dal, aji jiné dvě hřivně získal jsem jím.
 23. Rekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíž v radost pána svého.
 24. Přistoupiv *pak i ten, kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděi jsem, že jsi ty člověk přímý žna, kde jsi nerozstíval, a zbiraje, kde jsi nerozsypal. *Luk. 19.20.31.
 25. I boje se, odšel jsem a skryl hřivnu svou v zemi. A, teď máš, což tvého jest.
 26. A odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče *zlv a lenivý, věděl jsi, že žnu, když jsem nerozstíval, a zbirám, kdež jsem nerozsypal. *k. 16.32.
 27. Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijda, byl bych vzal, což jest mého, s požitkem.
 28. Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má děseti hřiven.
 29. (Nebo každému majicimu bude dáno, a bude více mítí, ode nemajícího pak i to, což má, bude odjato.)
 30. A toho neuzitečného služebníka uvrtze do těch temností země vnitřních. Tamf bude *pláč a škřípení zubů. *k. 8.13; 25.18; 13.42; 24.51.
 31. Když pak *přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své. *k. 16.27. Zach. 14.5.
 32. A *shromáždění budou před něj všickni národové. I o rozdělí je na ružno, jedno o druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozi. *k. 14.10. 11. Kor. 5.10. Mat. 25.45.
 33. A postaví *ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici.
 34. Tedy dí Král těm, kterýž na pravici jeho budou: Podtěz požehnaní Otce mého, dědicně *vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa. *k. 20.29.
 35. Nebo jsem *lačněl, a dali jste mi jísti; žiznil jsem, a dali jste mi pítí; hostiem o jsem byl, a přijímali jste mne. *1. z. 53.7. Ezech. 18.7. Žid. 6.10. k. 13.2.3.

KAPITOLA 26.

Smrt svou Pán předpověděl, 6. maesti drahou pomášan, 17. a dokonav figurou večerf, novou ustanovil, 47. zrašen, 50. jat, 69. a Petr ho zapřel.
 I stalo se, když *dokonal Ježíš řekl tyto všecky, řekl učedníkům svým: *Mark. 14.1. Luk. 22.1.
 2. Víte, že *po dvou dnech vezlikanoc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřižován. *11. M. 12.15.
 3. Tehdy *sešli se předni kně-

36. Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem *byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně. *Jak. 1.17.
 37. Tedy odpovédi jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vidali lačného, a krmili jsme, neb žiznivého, a dávali jsme pítí?
 38. Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme, neb na hého, a přioděli jsme? *39. Aneb kdy jsme tě viděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě?
 40. A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: *Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili. *k. 10.42. Pfil. 14.31; 19.17. Mark. 9.41. Jan. 13.20. Žid. 6.10.
 41. Potom i těm na levici dí: *Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu *k. 7.23. Ž. 6.9. Luk. 13.27.
 42. Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žiznil jsem, a nedali jste mi pítí;
 43. Hostiem jsem byl, a neodpřáli jste mne; nah, *a neodpřáli jste mne; nemocen a v žaláři, a nenavštívili jste mne. *Job 22.6.
 44. Tedy odpovédi jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe viděli lačného, neb žiznivého, neb hostě, neb nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě?
 45. Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili.
 46. I *půjduo lito do trápení věčného, ale spravedliví do žití věčného. *Dan. 12.2. Jan. 5.29.

KAPITOLA 26.

Smrt svou Pán předpověděl, 6. maesti drahou pomášan, 17. a dokonav figurou večerf, novou ustanovil, 47. zrašen, 50. jat, 69. a Petr ho zapřel.
 I stalo se, když *dokonal Ježíš řekl tyto všecky, řekl učedníkům svým: *Mark. 14.1. Luk. 22.1.
 2. Víte, že *po dvou dnech vezlikanoc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřižován. *11. M. 12.15.
 3. Tehdy *sešli se předni kně-

31. a) a zákonníci, i starší lidu na síň nejvyššího kněze, kterýž sloužil Kalfáš. *Jan.11,47.
4. A radili se spolu, jak by Ježíše lstivě jali a zamordovali. *2,2,2.
5. Ale pravili: Ne * v den sváteční, aby nebyl rozbroj v lidu. *2,7,15.
6. Když pak byl Ježíš v * Betaně, v domu Simona malomocného, *Mark.14,3. Jan.11,1.
7. Přistoupila * k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, i vytila ji na hlavu jeho, když seděl * Jan.12,3.
8. A vidouce to učedníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato? *Mark.14,30. Jan.12,26.
9. Nebo mohla tato mast prodána být za mnoho, a dáno byti chudým.
10. A znaje to Ježíš, dí jim: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila na dě mnou.
11. Nebo * chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky mítí budete. *M.15,11. Mark.14,7.
12. Vylivši zajisté tato mast tuto na mé tělo, ko pohřbívá mému tělu.
13. Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno bude evangelium toto po všem světě, takéť i to bude praveno, co učinila tato, na památku její.
14. Tedy jeden ze dvanácti, * kněžím Jidáš Iškariotský, kterýž sloužil * Mark.14,10. Luk.22,3,4.
15. Řekl: Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím? A oni odvězili jemu * třidceti stříbrných. *Zach.11,12.
16. A od té chvíle hledal přihodného času, aby ho zradil.
17. Prvního pak dne přescnic, řkouce jemu: Kde chceš, ať pravíme tobě, abys jedl beránka? * Mark.14,12.
18. On pak řekl: Jděte do města k jednomu, a reče jemu: Vzkázat Mistru: Čas můj blízko jest, u tebeť jisti budu beránka s učedníky svými.
19. I učinili učedníci tak, jakž jim poručil Ježíš, a připravili beránka.
20. A když byl * večer, posadil se za stůl se dvanácti. *Mark.14,17,18.
21. A když jedli, řekl: Amen zradí každý z nich řci jemu: Zdalí já jsem, Pane? *Mark.14,30.
22. On pak odpovídaje, řekl: Kdo omáčívá * se mnou rukou v mise, ten mne zradí. *Mark.14,30. Jan.12,26.
23. Syn zajisté člověka jde, jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, by se byl nenarodil člověkem.
24. Odpovídaje pak Jidáš, kterýž ho zrazoval, dí: Zdalí já jsem, Mistře? Rekl jemu: Ty jsi řekl.
25. A když oni jedli, vzav * Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal, a dal učedníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. *Luk.22,19. 1 Kor.11,23,24,26.
26. A vzav kalich, a díky čtiv, dal jim, řka: Pite z toho všickni.
27. Nebo to jest krev má * nově smlouvy, kteráž za o mnohé vylévá se na odpuštění hříchů. *Jer.31,31. Zid.8,8. *Mat.26,28. Ř.5,15.
28. Ale pravím vám, žet * nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vínného kořene, až do onoho dne, když jej píti budu s vámi nový v * království Otce svého. *Mark.14,25. Luk.22,17.
29. A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou.
30. Tedy dí jim Ježíš: Všickni vy zboršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: * Bliž budu pastýře, a rozprchnouť se ovce stáda. *Zach.13,7.
31. Ale když z mrtvých * vstánu, předejdu vás do Galileje. *Luk.22,16.
32. Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhorší nad tebou, jáť se nikdy nezhorším.
33. Rekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, * že této noci, prvé než kohout zazpívá, třikrát mne zradíš. *Mark.14,30. Luk.22,34. Jan.13,38.
34. Dí jemu Petr: Bychť pak měl s tebou i umřít, nikoli nezapřím tebe. Takž podobně i všickni učedníci pravili.
35. Tedy přišel s nimi * Ježíš na místo, kteráž stoula Getsemana.

1) Biblí kral. z r. 1613: biskupov. - 2) biskupov. - 3) biskupfm.

36. I dí učedníkům: Posedtež tuto, až odejdu; pomodlím se tamto. *Mark.14,32.
37. A pojav s sebou Petra a * dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. *M.4,21.
38. Tedy dí jim: Smutnát * jest duše má až k smrti. Pozustanětež tuto, a bděte se mnou. *M.26,38. Jan.12,27.
39. A pooděd malíčko, padl na tvář svou, * modlit se a řka: Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A o však ne jakž já chci, ale jakž ty. *Luk.22,41,42. Jan.12,27. Zid.5,7,8. *Mat.9,2. Jan.9,38.
40. I přišel k učedníkům, a nařekl je, a oni spí. I řekl Petrovi: Tak-liž jste nemohli jedině hodiny bděti se mnou? *Mark.14,38.
41. Bdětež * a modlit se, abyste nevesli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. *Mark.14,38.
42. Opět podruhé odšel, modlil se, řka: Otče můj, nemůže-liť * tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staníž se vůle tvá. *Jan.18,11.
43. I přišed, nalezl je, a oni zase spí; nebo byli oči jejich obtíženy.
44. A nechav jich, opět odšel, a modlil se potřetí, touž řeč říkaje.
45. Tedy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívajte. Aj, přiblížila se hodina, a Syna člověka zrazují v ruce hršných. Vstaňtež, podme. Aj, přiblížil se ten, kterýž mne zrazuje. *Luk.22,50.
46. A když on ještě mluvil, * aj, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel s nim zástup mnohy s mečem a s kyjemi, od předních kněžů a starších lidu. *Mark.14,43. Luk.22,47. Jan.18,3.
47. Ten pak, kterýž jej zrazoval, dal jim znamení, řka: Kteréhokoli políbím, ten jest; držtež jej.
48. A hned přistoupil k Ježíšovi, řekl: Zdrav buď, Mistře, a * políbil jej. *II Sam.20,9.
49. Ale Ježíš řekl jemu: Příteli, nač jsi přišel? Tedy přistoupili, a ruce vztáhli na Ježíše, a jali ho.
50. A aj, jeden z těch, kteříž byli s Ježíšem, vztáhn rukou, vytrhl meč svého kněze, uťal ucho jeho. *Luk.22,50.
51. Tedy dí jemu Ježíš: Obrát meč svůj v místo jeho; nebo * všickni, kteříž meč berou, od meče zahynou. *M.9,6. Zj.13,10.
52. Biblí kral. z r. 1613: biskup. - 3) biskupova.
53. Zdalíž mniš, že bych nyní nemohl prositi Otce svého, a vy dal by mi více nežli dvanácte houfů andělů.
54. Kterakž by se pak naplnila * písma, svědčící, že tak o mniš býti? *2,27,7. 1a. 59. 6. násl. 1. Luk.9,26.
55. V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjemi jímali mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. *Mark.14,49.
56. Ale * toto se všecko stalo, aby se naplnila písma prorocká. Tedy učedníci o všickni opustivše ho, utekli. *Lk.53,10. 53. 10. 19. 18. Mark.14,50.
57. A oni javše Ježíše, * vedli ho k Kalfášovi nejvyššímu knězi, kdež zákonníci a starší byli se sešli. *Mark.14,53.
58. Ale Petr šel za nim zdaleka, až do síně nejvyššího kněze, a všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl konec. *Mark.14,54.
59. Přední pak kněz *) a starší i všecka ta rada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. *Z.96,21.
60. Ale nenalezli. Ani, když mnozí falešní svědkové předstoupali, nic nenalezli. Naposledy pak přišedše dva * falešní svědkové, 61. Rekli: Tento pověděl: Mohu zbořiti chrám Boží, a ve třech dnech jej ustavěti. *Luk.22,51.
62. A povstav nejvyšší kněz *) řekl jemu: Nic neodpovídáš, co tito proti tobě svědčí? *Luk.22,52.
63. Ale Ježíš mkl. I odpovídaje nejvyšší kněz *) řekl jemu: Zaklínám * tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží? *Luk.22,53.
64. Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uvrhíte Syna člověka sedícího o na pravici moci Boží, a přicházejícího na oblacích nebeských. *Dan.7,13. Mark.14,62. ož. 110,1.
65. Tedy nejvyšší kněz *) roztrhl roucho své, řka: Rouhal se. Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání jeho. *Ezdr.9,3. Sk.14,14.
66. Co se vám zdá? A oni odpovídajce, řekli: * Hodent jest smrti. *III M.24,16. Jer.28,1.
67. Tedy * ptili na tvář jeho, a pohlaýkovali jej; jím pak hůlkami jej bili. *Ez.30,17. Jer.28,1.

1) Biblí kral. z r. 1613: biskup. - 2) biskupova.

68. Říkájce: Hádej nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tebe uderil?
69. Ale * Petr seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedno děvčeka, řkuci: I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským. *Luk.22.65.
70. On pak * zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš. *k.10.32.39.
71. A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná. I řekla těm, kteříž tu byli: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským.
72. I * zapřel opět s přísahou: Neznám toho člověka. *k.16.24.
73. A po malé chvíli přistoupivše ti, kteříž tu stáli, řekli Petřovi: Jistě * i ty z nich jsi, nebo i řeč tvá známa tebe činí. *Luk.22.59.
74. Tedy počal se proklínati a přísahati, řka: Neznám toho člověka. A hned kohout zazpíval.
75. I * rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kterýž jemu byl řekl: Prvé než kohout zazpívá, třikrát mne zapřít. A vyšed ven, plakal hořce. *v.34. Mark.14.72. Luk.22.61.

KAPITOLA 27.

- O Jidášově akončení: 11. též o ukřižování, 57. a pohřbu Páně.
A když bylo * ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidí o proji Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. *Mark.15.1. Luk.23.66. v.2.2.2.
2. I svázavše jej, vedli, * a vydali ho Pontiskému Pilátovi hejtmanu. *Luk.23.1.
3. Tedy vida Jidáš zrádce jeho, že by odsouzen byl, želeje toho, navrátil zase třidecti stříbrných předním kněžím a starším.
4. Řka: Zhrěšil jsem, zradiv krev nevinnou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty * viz. *Sk.18.15.
5. A povrhl ty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a * odšed, oběhl se. *11 Sam.17.23. Sk.1.18.
6. Přední kněží pak vzavše ty stříbrné, řekli: Neslušit jich vložit do pokladnice, nebo mзда krve jest.
7. A poradivše se, * koupili za ně pole to hrnčířovo, ku pohřbu poulníků. *Sk.1.19.
8. Protož nazváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne.
9. A tehdy naplnilo se * povědění proroka řkoucího: A vzali třidecti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž šacován byl od synů Izraelských, *Jer.32.9. n.ek. Zach.11.12.13.

1) Biblí kral. z r. 1613: biskupové. —
2) biskupům.

10. A dali je za pole hrnčířovo, jakož mi ustanovil Pán.
11. Ježíš pak * stal před vládařem. I otázal se ho vládař, řka: Ty jsi ten král Židovský? Ježíš pak řekl jemu: Ty pravíš. *Mark.15.2.
12. A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic neodpověděl.
13. Tedy di mu Pilát: Neslyšís-li kteraké věci proti tobě svdčí? I jedenmu slovu, tak že se vládař velmi divil.
15. Měl * pak obýčej vládař v svátek propouštěti lidu vězně jednoho, kteréhož by chtěl.
16. I měl v ten čas vězně znamenitého, kterýž sloužil Barabáš jim Pilát: Kterého chtějí, ať vám propustím? Barabáš-li, čili Ježíše, kterýž slove Kristus?
18. Nebo věděl, že jej z závislí vydal.
19. A když seděl na soudné stoličce, poslala k němu žena jeho, řkuci: Nic neměj činiti s správním tímto, nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho.
20. Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za * Barabáš. Ježíše pak aby zahubili. *Mark.15.11. Luk.23.18. Jan.18.40. Sk.3.14.
21. I odpověděv vládař, řekl jim: Kterého chcete z těch dvou, ať vám propustím? A oni řekli: Barabáš.
22. Di jim Pilát: Co pak učiním s Ježíšem, kterýž slove Kristus? Řekl mu všickni: Ukřižován bud.
23. Vládař pak řekl: I což * jest zlého učinil? Oni pak více křičeli, řkouce: Ukřižován bud. *Mark.15.14.
24. A vida Pilát, že by jej nic neprosněl, ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl * ruce před lidem, řka: Čist jsem od krve spravedlivého tohoto. Vy vizte. *v. M.21.9.
25. A odpověděv všecken lid, řekl: Krev * jeho na nás i na naše ditky. *Sk.5.36.
26. Tedy * propustil jim Barabáš, ale Ježíše zbičovav, vydal aby byl ukřižován.
27. Tedy * zoldnění hejtmanovi, vzavše Ježíše do rathouzu, shrómáždili k němu všecku rotu. *Jan.19.1.
28. A svlékše jej, přiodčeli ho pláštěm brunatným.
29. A spleše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v

1) Biblí kral. z r. 1613: biskupové.

- pravou ruku jeho, a klekajice před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv bud, ó králi Židovský.
30. A * plijice na něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu. *k.28.27.
31. A když se mu * naposmívali, svlékli s něho plášť, a oblékli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován. *Mark.15.20. Luk.23.26.
32. A vyšedše: nalezli * člověka Cyrenského, jménem Šimona. Téhož přinutili, aby nesl kříž jeho. *Mark.15.21. Luk.23.26.
33. I * přisedše na místo, kteréž slove Golgota, to * jest popravné místo, *Mark.15.22. Luk.23.33. Jan.19.17.
34. Dali mu * piti octa, smíšeného se žlucí. A okusiv, nechťel piti. *Z.69.22.
35. Ukřižovavše pak jej, * rozdělili roucha jeho, medce los, aby se o naplnilo povědění proroka: Rozdělili sobě roucho mé, a o muj oděv metali los. *Mark.15.24. v.2.2.19.
36. A sedíce, ostříhali ho tu.
37. I * vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totoť jest Ježíš, král Židovský. *Mark.15.26.
38. I ukřižováni jsou s ním dva lotři, jeden * na pravici a druhý na levici. *1.2.59.12. Luk.23.39.
39. Ti pak, kteříž chodili tudy, rouhali se jemu, * ukřivujice hlav svých. *Z.22.8.
40. A říkajice: Hej, ty jako * rušíš chrám a ve třech dnech vzděláš, pomozíš sám sobě. Jsi-li Syn Boží, stupíš s kříže. *k.28.41.
41. Tak podobně i přední kněží a posmívajice se s zákonníky a staršími, pravili:
42. Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, nech ať nyní stoupí s kříže, a utvrdíme jemu.
43. Doufaj * v Boha, nech ať ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo praví: Syn Boží jsem. *Z.22.9.
44. Takž také i lotři, kteříž byli s ním ukřižováni, * utřbali jemu. *Luk.23.39.
45. Od šesté pak hodiny tma se stála po vsi zemi až do hodiny deváté.
46. A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem velkým: řka: Eli, Eli, lama zabachani? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? *Z.22.2. Mark.15.34. Žid.5.7.
47. A někteří z těch, kteříž tu stáli, slyšíce, pravili: Eliáš je volá tento.

1) Biblí kral. z r. 1613: biskupové.

48. A hned jeden z nich běžev, a vzav hubu, naplnil ji octem, a vloživ na třest, napájel ho. *Z.69.22. Mark.15.36. Luk.23.36. Jan.19.29.
49. Ale jiní pravili: Nech tak pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.
50. Ježíš pak opět * zvolav hlasem velkým, vypustil duši. *Mark.15.37. Luk.23.46. Jan.19.30.
51. A aj, * opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásla, a skále se pucaly. *11 M.26.31. 1. Par.3.14.
52. A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala.
53. A vyšedše z hrobů po vzkřísení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým.
54. Tedy centurio * a ti, kteříž s ním ostříhali Ježíše, vidouce země třesení a to, co se dělo, báli se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento. *Mark.15.39. Luk.23.47.
55. Byly také tu * ženy mnohé, z daleka o se divajice, kteréž byly přišly za Ježíšem od Galileje, posluhující jemu. *Luk.8.9. v.2.38.12.
56. Mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria, matka Jakubova a Jozosova, a matka synů Zebedeových.
57. A když byl večer, přišel člověk bohatý z Arimatue, jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšuv.
58. Ten předstoupil před Piláta, a prosil za tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti tělo.
59. A vzav tělo Jozef, obvinul je v plátno čisté,
60. A vložil do svého * nového hrobu, kterýž byl vytesal v skále; a přivaliv kámen veliký ke dverům hrobovým, odšel. *1.2.39.9.
61. A byla tu Maria Magdaléna, a druhá Maria, sedíce naproti hrobu.
62. Druhého pak dne, kterýž byl po velkém pátku, sešli se přední kněží a farizeové ku Pilátovi.
63. Řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten * svůdce řekl, jestě živ jsa: Po o třech dnech vstanu. *Jan.7.12. 9. Mat.16.21.
64. Rozkázíž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, ať by snad učedníci jeho, přijdouce v noci, neukradli ho, a řekli by lidu: Vstaval jest z mrtvých. I budeť poslední blud horší nežli první.
65. Řekl jim Pilát: Máte stráž; jděte, ostříhejte, jakž víte.

1) Biblí kral. z r. 1613: biskupové.

